

EFEMERA:
ÖLEN FOTOĞRAFLAR ÜZERİNE BİR KISA FİLM PROJESİ

PELİN AYTEMİZ
105603019

İSTANBUL BİLGİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA TELEVİZYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

NURŞEN BAKIR
2007

EFEMERA:
ÖLEN FOTOĞRAFLAR ÜZERİNE BİR KISA FİLM PROJESİ

Pelin Aytemiz
105603019

Tez Danışmanının Adı Soyadı:	Öğr. Gör. Nurşen Bakır
Jüri Üyelerinin Adı Soyadı:	Prof. Dr. Feride Çiçekoğlu
Jüri Üyelerinin Adı Soyadı:	Öğr. Gör. Oğuz Yenen
Tezin Onaylandığı Tarih	:9. 10 .2007
Toplam Sayfa Sayısı:	95
Anahtar Kelimeler (Türkçe)	Anahtar Kelimeler (İngilizce)
1) Fotoğraf ve Ölüm	1) Photography and Death
2) Poz vermek	2) Posing
3) Sahipsiz Aile Fotoğrafları	3) Dispossessed Family Photographs
4) Antika Pazarları	4) Antiques Markets

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ : Proje Hakkında

2. FOTOĞRAFTA KENDİNİ GÖREMEMEK ÜZERİNE BİRKAÇ DÜŞÜNCE

3. TEORİDEN HİKAYEYE

A. Sinopsis

B. Karakter Analizi ve Oyuncular: Karakterlerin Bilmediğimiz Yanları

a. Ana karakterler: Leyla Çakıl Çiftçikmaz
Koper Kırıkkanat

b. Yan Karakterler: Kayıp Sevgili Süheyla
Hurdacı Tacettin Efendi

c. Figüranlar: 1. Ziyaretçi
2. Ziyaretçi
3. Ziyaretçi

C. Post-produksyon Bilgisi ve Senaryo

4. SENARYOYU GÖRSELLEŞTİRMEK ÜZERİNE

A. Mekanlar :Atmosfer Yaratmak Uzerine Görsel İpuçları

- a. Leyla'nın Evi: Arnavutköy
- b. Koper Bey'in Antikacı Dükkanı: Antikacı Tombak: Çukurcuma
- c. Bülbürderesi Mezarlığı: Üsküdar
- d. Kurnacı Gültekin: Ortaköy
- e. Sühayla'nın Evi: Nişantaşı

B. Kostümler

- a. Leyla'yı Görselleştirmek Üzerine: İpleri Olmayan Kukla
- b. Kayıp Sevgili Süheyla
- c. Koper Bey'in Gençliği

C. Fotoraf Prodüksyonu

- a. Hazır Fotoğrafların Satın Alınması
- b. Replikaların Çekimi
- c. Süheyla / Leyla Çiftlemeleri
- d. Süheyla'nın Mezartaşı
- e. Polaroidlerin Hazırlanması
- f. Aynalı Duvarda Takip Ettiğimiz Fotoğrafların Hazırlanması
- g. Leyla'nın Duvarının Hazırlanması

5. SENARYOYU GERÇEKLEŞTİRMEK ÜZERE

A. Ekip

B. Çekim Takvimi

C. Çekim Programı

6. ÇEKİM DENEYİMİ ÜZERİNE

7. EKLER

A. Script Breakdown Sheet Örneği

B. İzin Yazıları Örneği

C. Bütçe Taslağı Örneği

REFERANSLAR

1. GİRİŞ: Proje Hakkında

19. yüzyılda icat edilmiş bir görsel iletişim teknolojisi olan fotoğraf, diğer görsel teknolojiler arasında her zaman özel bir yere sahip olmuştur. Fotoğrafın ayırt edici özelliği, gündelik yaşama anında entegre olması ve sıradan insanlar tarafından teknolojinin hemen hemen en başından beri pratik ediliyor olmasından kaynaklanmaktadır. Bu tez; böylesine iç içe yaşadığımız bu teknolojinin ürünü olan fotoğrafın kendi içinde kat ettiği yolculuk ile ilgilenmektedir. Fotoğrafın poz vererek çekilme anında başlayan ve “aile” içinde geçirdiği zaman ile ilgilenmekten çok, fotoğraf sahiplerinin fotoğrafları ile ilişkileri bittiğinde fotoğrafın başına gelenler bu projenin ilgisini çekmektedir. Bu tez, fotoğrafın (genellikle ölüm ile gelen) sahibinden ayrıldıktan sonraki yolculuğunu çalışma alanı olarak tanımlar. Fotoğraf sahibinden çeşitli nedenlerden ötürü (ölüm- taşınma- kaybolma gibi) ayrıldıktan sonra antikacılık sistemine çeşitli yollardan (çöpten bir kağıt toplayıcının bulması sayesinde- ev eşyalarının açık arttırma ile satılması ile, hurdacılara verilmesi ile vs) dahil olabilir. Fotoğraf, yolculuğuna sistemde ona atvedilen değere göre devam eder. Yolunaki duraklar sürekli değişebilir: çöpte kalabilir, bir antikacı vitrininde, bir sahaf kutusunda, bir müzayede ya da bir koleksiyonda bir süre bulunabilir. Bu tezin amacı Türkiye’de antikacı, bit pazarları, sahaflarda vb. dolanımında olan bu tip bir yolculuğa çıkmış “sahipsiz aile fotoğraflarını” odak noktasına koyan bir film projesi üretmektir. Bu proje ile “sahipsiz aile fotoğrafları” kavramının etrafına toplanmış kültürel anlamlardan yola çıkan bir öykü anlatmayı arzu etmekteyim. Antikacılık sisteminde; herhangi tarihsel bir önem taşımayan sıradan aile fotoğrafları neden yeniden değer kazanmaktadır? Sıradan bir aile albümünün koleksiyon değeri ne olabilir? Neden bir koleksiyoner tamamen yabancı olduğu bir başkasının fotoğrafına sahip olmak ister? Başkalarının yaşamlarına merak ile tanık olmanın nasıl bir çekici yanı vardır? Başkasının fotoğraf albümüne sahip olmak ne anlama gelmektedir? Tüm bu sorular filmin hikaye ettiği sistemi tanımlamama ve filmin ortamını yaratmama yardım eden ipuçlarıdır.

Filmin oyun alanı olan sistemi ve sorulara kısaca deyindikten sonra, filmin öyküsünün peşinde koştuğu kavramlardan söz etmeliyim. Bu proje genel olarak; fotoğraf ve ölüm bağlantısı, poz vermek, fotoğrafın kişiyi bir obje haline dönüştürebilme yeteneğini öykülemeyi amaçlamaktadır. Hikaye; fotoğrafın kişinin bedeni ve benliği ile ne kadar örtüştüğü ve bir aynadaki yansımadan farklı olarak sabitlenen görüntünün (fotoğrafın) kişiyi ne kadar yansıttığı üzerine kafa yormaktadır. Ölümün ve fotoğrafını birbirine ne kadar yakın olduğunu üzerinde durur.

Bu kısa filmin anlattığı hikaye, fotoğraf üzerine varolan eleştirel kuramdan, bu bağlamda; Roland Barthes, Susan Sonntag ve Kaja Silverman'ın geliştirdiği bazı fikirlerden feyz almaktadır.

“(…) benim istediğim binbir tane değişken fotoğraf arasında itilip kakılan , yer ve yaşla değişen (hareketli) görüntümün her zaman (şu derin) “kendim”le çakışmasıdır. Oysa bunun tam tersini söylemek gerekir: “kendim” hiçbirzaman görüntümle çakışmaz; çünkü ağır, hareketsiz ve inatçı olan görüntüm (toplum bu yüzden onu bırakmaz), hafif, bölünmüş ve dağılmış olansa “kendim”dir.” (Barthes, 2000: 26).

“Eski dönem fotoğraflarda nihai imgede canlı gibi görünmek isteyenlerin, ölü gibi poz vermesi gerekmektedir.” (Batchen, 2004)

Oliver Wendell Holmes’a göre fotoğraf hafızası olan bir aynadır. (Qtd in Batchen, 2004)

Barthes’ın, Batchen’in ve Holmes’un bu düşünceleri bu projenin ardında yatan temel fikirler olarak kabul edilebilir. Eleştirel film kuramında fotoğraf sıklıkla ölüm ile bağdaştırılan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. (Barthes; Batchen; Holmes; Kuhn; Sontag; Silverman). Antikacılık sisteminde teknik bir terim olarak “fotoğrafın ölmesinden” söz edilir. Fotoğraf yıllar geçtikçe niteliklerini kaybetmeye başlar. Renkleri solgunlaşır, resmettiği figürler kaybolmaya yüz tutar, materyali niteliğini kaybeder ve yıpranmaya, yırtılmaya ve kaybolmaya doğru ilerler. Antikacılar ise bu süreci yavaşlatmak için ellerinden gelen özeni (koruyucu özelliği olan plastiklerde muhafaza ederek, renklerini koruyarak, ortamın nem dengesini sağlayarak vs) gösterirler. Ama sonunda fotoğraf da ölür / kaybolur. Antikacılık sisteminde fotoğrafın ölmesine dair bir söylemin ve kullanımın olmasının tesadüfi olmadığını düşünmekteyim.

Fotoğrafın kategorize edildiği yine teknik bir terim olan “efemera” ise fotoğrafın bu geçişi ve ölümlü niteliğine çağrışım yapan anlamlar içermektedir. Antikacılık terimi olarak efemera: saklama amacı ile üretilmemiş basılı ve yazılı materyalleri kapsamaktadır. Koleksiyonu yapılan efemeralardan bazıları ise: fotoğraf, bilet, postkart, mektup, fatura, el ilanları ve

posterdir. Efemera eski latince tek bir gün yaşayan bir böcek türüdür. Oxford İngilizce Sözlüğü efemera sözcüğünü şu şekilde tanımlar:

1. Bir günlük ömrü olan böcek türü.
2. Geçici varlığı olan. (Simpson, Wiener: 1989)

Fotoğraf ve ölümün iç içeliğini anlatmaya çalışan bu teze konu olan filmin ismi ise fotoğrafın geçici, sabit ve süreli olmayan, elde tutulamayan ve ölümlü niteliğine çağrışım yapan anlamları içerdiği için “efemera” olarak adlandırılmıştır.

Tezin yapısı ve bölümleri üzerine kısaca değinmek gerekirse; bu tez altı ana başlıktan oluşmaktadır. (1) “Giriş” bölümü; filmin genel olarak hangi kavramlar üzerine kafa yorduğu ve çıkış noktası olan soruları sıralamakta ve filmin adının neden efemera olarak seçildiğini anlatmaktadır. (2) “Fotoğrafta kendini görememek üzerine birkaç düşünce” bölümü ise; filme konu olan karakterin fotoğraf ile olan ilişkisini eleştirel film kuramına dayanarak kısaca açıklamayı amaçlar. (3) “Teoriden hikayeye” bölümü filmin sinopsisini, karakter analizlerini, oyuncu seçimini, senaryo ve post-produksiyon bilgilerini içermektedir. (4) “Senaryoyu görselleştirmek üzerine” de ise filmin mekanları, karakterlerin kostümleri, dekorları ve filmde kullanılan fotoğrafların hazırlanma sürecine dair bilgileri kapsar. (5) “Senaryoyu gerçekleştirmek üzerine” bölümü ise ekip bilgisi, çekim takvimi ve çekim programını içermektedir. (6) “Çekim deneyimi üzerine” ise çekim döneminde çıkan değişiklikleri konu alır. (7) Son bölüm olan “Ekler” de ise script breakdown sheet örneği, izin yazılarından örnekler ve bütçe taslağı örneği bulunmaktadır.

2 . FOTOĞRAFTA KENDİNİ GÖREMEEK ÜZERİNE BİRKAÇ DÜŞÜNCE

Hikayenin baş karakteri olan Leyla'nın fotoğraflardaki aksinde kendini bulamamak/görememek gibi bir derdi vardır. Bu derdin nedenlerini eleştirel fotoğraf kuramından yararlanarak aramak bu tezin amaçladığı konulardan biri olabilir.

Roland Barthes *Camera Lucida: Fotoğraf Üzerine Düşünceler* kitabında ölüm ve fotoğrafın yakın ilişkisi üzerinde durur. Barthes'a göre fotoğrafın kanıtladığı birşey var ise o da objektifin önünde kişinin mevcudiyetidir. Fotoğraflanan kişinin fotoğraf çekilirkenki mevcudiyeti red edilemez. Barthes bu durumu “bu vardı” (that-has-been) kavramı ile açıklamaktadır. Fotoğraf, fotoğraflanan kişinin o andaki varlığı konusunda bir kanıt teşkil etmektedir. Bu bağlamda her fotoğrafta “gerçeklik” ve “geçmişin” içiçe geçmiş olduğunu bir durumun ortaya çıktığını söyleyebiliriz. Fotoğraflar sayesinde geçmiş, “şu anda” kendine bir yer bulmaktadır. Bu anlamda Barthes'a göre fotoğraf; bir yandan fotoğrafta gördüğümüz şeylerin geçmişe ait o belirli dönemdeki varlıklarını kanıtlarken, bir yandan da gördüklerimizin geçmişte kalmışlıklarını, yani ölümünün bir teyididir. Barthes'a göre bu durumda her fotoğraf; bakan kişiye ölümü çağrıştırmalıdır. Fotoğrafın özünde ölüm yatmaktadır. Filmin baş karakterleri olan Leyla ve Koper Bey ise fotoğrafın ölümü resmettiğini fark eden iki karakterdir. Leyla fotoğraflarda kendi ölümlülüğünü görmek yerine bu histen kaçmak için kendi imgesi yerine başka insanların imgelerini görmeyi seçmektedir. Film boyunca kendini fotoğraflarda göremez... Ta ki kendi ölümlü oluşunu kabul edene kadar.

Bu film projesindeki hikayenin önplanı her ne kadar fotoğraflar ile domine edilmiş olsa da Barthes'ın saptadığı fotoğrafın özünde yatan ölüm kavramının filmin de ana teması olması gerektiğini düşünmekteyim. Bu nedenle ölüm ve fotoğraf ilişkisini film boyunca gerek görsel metaforlar kullanarak, buna yönelik mekan seçimlerinde bulunarak (Bülbürderesi Mezarlığı), hikayenin kurgusuna sokarak (Süheyla karakterinin fotoğraf çekilirken son nefesini vermesi), gerekse yabancılaştırıcı öğeler kullanarak (oyuncunun poz verirken gerektiğinden fazla donuk kalması gibi) tekrar etmeye çalıştım.

Leyla karakterinin görüntüsü ile derdi, imgesi sabitlendiği an ortaya çıkmaktadır. Karakter film boyunca kendi yansımasını aynada görebilmektedir. Oysaki görüntüsü bir fotoğraf makinesi ile sabitlendiğinde Barthes'ın söz ettiği fotoğraflar aracılığı ile “şu anda” “geçmişin” kanıtının bulunması ile oluşan zamansal kayma ortaya çıktığı için imgesi ile

karşılaşmamaktadır. Leyla'nın sabitlenen imgesi geçmişte kalmıştır. Karakterin fotoğraf makineleri içersinden anında sonuç veren polaroid makineleri kullanması tesadüfi değildir. Polaroid makinenin ürettiği fotoğraf, aynaların aksine; sabitlenen görüntünün geçmişte kalmışlığını yani ölümü teyit edişini daha çok ortaya çıkarmaktadır. Her polaroid fotoğraf, beyaz çerçevesi ile birlikte, sanki bir ölüm ilanıdır. Leyla ise her fotoğrafın o anın geçmişliğini ortaya döktüğünü farketttiği ve her fotoğrafın kendi ölümünü gözler önüne serdiğine inandığı ve bundan çok korktuğu için imgesi ile karşılaşmaz. Filmin sonunda kendi yerine fotoğraflarında gördüğü insanlardan birinin (Süheyla'nın) abümündeki ölüm ilanında kendini görür. Kendi ölüm ilanı ile karşılaşmanın şoku ile varlığının teyidini alabilir. Ancak sembolik olarak öldüğü an (kendi ölüm ilanı ile karşılaşarak), varlığından emin olabilir ve ölümlü olduğunu kabul eder. Böylelikle albümde Antikacı Koper Bey'in yerleştirmiş olduğu kendi fotoğraflarında kendi imgesini görebilir.

Leyla kendi imgesi yerine başka başka kimseleri görmesinin nedenini ise poz verme kavramına bağlamak istiyorum. Poz verirken toplumsal bazı idealize edilmiş kavramlar çerçevesinde hareket eder, tıpkı Kaja Silverman'ın ve Barthes'ın aşağıdaki alıntılarında dedikleri gibi sanki fotoğraf kim olduğumuzu tanımlayacakmışcasına belli çerçeveler içinde hareket ederiz.

Toplumsal bakışın üzerimide hissettiğimizde, kendimizi çerçevelenmiş hissederiz. Terside doğrudur: gerçek bir kamera üzerimize çevrildiğinde, ortaya çıkan fotoğraf kim olduğumuza karar vericekmişcesine kendimizin öznel olarak oluşturulmuş hissederiz. (kendi çevirim, lütfen orijinali için dipnota bakınız) (Kaja Silverman:1996.)¹

Mercek tarafından izlendiğimi hissettiğim anda herşey değişiveriyor: Kendimi “poz verme” işlemine veriyor, bir anda kendim için bambaşka bir beden yaratıyor, bir görüntü öncesinde kendimi dönüştürüyorum. Bu aktif bir dönüşümdür: Fotoğrafın kendi keyfine göre bedenimi yarattığı ya da öldürdüğünü hissediyorum. (Barthes, Roland. 25)

Fotoğraf makinesi karşısında iken ister istemez bedenlerimizi soktuğumuz belli başlı şekiller, pozlar, duruşlar, gülümsemeler, hatta hiç de kendimiz gibi olmadığımız haller vardır. İşte tüm

¹ “When we feel the social gaze focused upon us, we feel photographically framed. However the converse is also true: when a real camera is trained upon us, we feel ourselves subjectively constituted, as if the resulting photograph could somehow determine “who” we are.”

bu duruşlar toplum tarafından tanımlanmış kavramlar çerçevesinde oluşmuş olabilir. Leyla karakteri ise poz verirken doğal hali gibi görünmemeyi bir nebze içine hayal gücü katarak yaşamakta, pozunu benzediği diğer insanları kendi imgesi yerine görmektedir. Poz verirkenki süreci fazlasıyla aklına takmış olan bu karakter; fotoğraflarına kim olmadığını arayan gözler ile bakar. Poz vermenin vehçelerini ve poz vermenin ölümü yaşattığı an ile ilgili deneyimini Barthes şöyle açıklar:

Mercek önünde ben, aynı anda: olduğumu sandığım, başkalarının olduğumu sanmalarını istediğim, fotoğrafçının olduğumu sandığı, ve fotoğrafçının sanatını göstermek için kullandığıyumdur (...) Fotoğraf, doğruyu söylemek gerekirse, benim ne özne, ne nesne, ama bir nesneye dönüştüğünü hissedenden özne olduğum gizli anı temsil eder: o anda ölümün (arada kalan olayın) bir mikro çeşidini yaşarım: tam anlamıyla bir hayalet haline gelirim. (Barthes, 27)

Poz vermek ile ölüm kavramları da birbirlerinden uzak değildirler. Poz verme anında bedenimizin soktuğumuz şekiller düşünülürse, ölümün bir provası yapılıyor gibidir. Filmde Leyla karakterinin sıklıkla çeşitli fotoğraf makinelerine poz verirken görürüz. Karakterin kamera karşısında değişen beden dilini ve otomatikleşen hareketlerini tekrar eden sahneler aracılığı ile izleriz. Bu sahnelerde ortak yapı Leyla'nın poz verirken bir nebze fazla hareketsiz kalmasıdır. Poz verme anını uzatmanın, karakterin poz verirken kamera karşısında alışageldiğimizden fazla donmasının; fotoğrafın çekilme anı ve poz verirken gözler önüne serilen ölüm pratiği üzerine olan derdimi görünür hale sokabileceğini düşünüyorum. Bu kendini belirgin kılan kullanımının nedeni Kaja Silverman ve Barthes'ın poz vermenin ölümü görünür kıldığını söyledikleri alıntılarını yorumlama isteğinden kaynaklanmaktadır.

Karakterin kameranın karşısında donmuş yüzü ve katı bedeninin izleyiciyi rahatsız edecek kadar fazla sahnede kalması ile; filme Silverman'ın saptadıkları (aşağıda alıntı yaptığım) konuların bir yorumunu dahil etmiş olabileceğimize inanıyorum.

Bir fotoğraf için poz verdiğimde ne yaparım? Dönüşmek üzere olfugum fotoğrafı tahmin edercesine donarım”² (kendi çevirim, lütfen orijinali için dipnota bakınız) (Silverman, Kaja:1996 .)

² “What do I do when I pose for a photograph_ I freeze... as if anticipating the still I am about to become.”

Silverman fotoğraf çekilme deneyiminin ölümcül yanı üzerinde yorum yaparken şöyle der: “Mortifikasyon bedenin heykel vari bir katılıkta donmasını içerir.” (kendi çevirim, lütfen orijinali için dipnota bakınız)³ (Silverman 1996).

Leyla hikayenin sonunda çöpe atması ile artık tanımadığı birinin sahip olduğu, kendi fotoğrafları ile; bir antikacı dükkanında tanımadığı birine ait eski bir albümde karşılaşır. Çöpe kurtulmak ve yok etmek amacı ile atılan kişisel alana ait fotoğraflarının, bir noktada kamusal alanda bir vitrinde karşısına çıkması, Leyla’nın kendi imgesi ile karşılaşabilmesini tetiklemektedir. Kendi fotoğraflarında poz vermenin yabancılaştırıcılıklarını en çok tanınması gereken kendi imgesinde arayan bu karakter, herşeyin kendisine yabancı olduğu bir ortamda tam tersi bir tepki gösterir. Bu sefer Leyla’nın gözleri tanıdık birşeyler arar! Fotoğraflarının bir şekilde kamusal alanda karşısına çıkması ona kendi ile karşılaşma cesaretini gösterme fırsatı verir.

Özetlemek gerekirse film boyunca Leyla ölüm korkusunu yenebilmek için sürekli kendi fotoğraflarını çeker. Her çektiği fotoğrafta bir ölüm provası yapar. Her sonuçlanan fotoğrafı ise kendi gibi olmayan yanlarını tanımlamak için kullanır. Bu arayıştan vazgeçip kendi gibi olmayan yanlarından kurtulmaya karar verdiğinde, fotoğrafları çöpe atar ve tanıdık birşeyler görmek üzere tanımadık mekanlarda bulur kendini...

³ “Mortification involves the congealing of the body into a statue like rigidity”

3. TEORİDEN HİKAYEYE

A. Sinopsis

Film, İstanbul'un çeşitli mekanlarında, çöplerin başında kağıt toplayan hurdacı / eskici görüntüleri ile başlar. Şehre yayılmış olan bu kişilerin, belgesel tadında görüntüleri eski eşya / kağıt toplama ağını tanımlar niteliktedir.

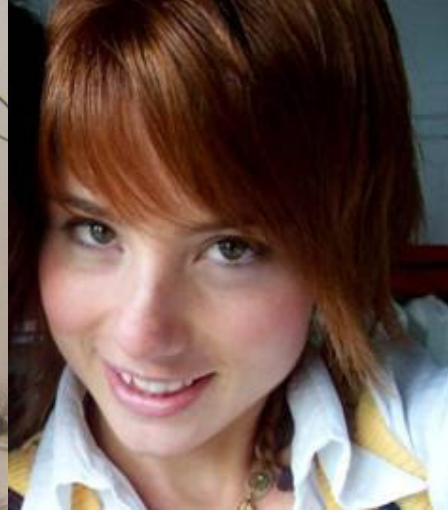
Film, varlığı ve imgesi konusunda çekinceleri olan yirmili yaşlarının başlarındaki Leyla karakterinin fotoğrafları aracılığı ile çıktığı zihinsel seyahati konu almaktadır. Leyla polaraoid makinesi ile sürekli kendi fotoğraflarını çekip, fotoğrafların altlarına anlaşılmasız notlar almaktadır. Fakat her defasında gördüklerinden rahatsız olarak fotoğrafları atar. Bu rahatsızlığının nedeni, her fotoğrafında kendi imgesi yerine bambaşka birini görmesidir. Fotoğraflarda kendisi yerine bazen tanıdıklarını, bazen ise hiç bilmediği kişileri görür. Varlığından emin olamayışını temsil eden bu fotoğrafları saklamaya gerek bile duymadan atmaktadır. Fotoğrafları attıkça yalnızlığı da artmaktadır Leyla'nın atılan fotoğrafları da ölen insanların sokaklarda dolaşan "hayalet imgeleri" gibi, yolcularının sonunda hurdacılar vasıtası ile bir antikacıya ulaşır. Böylelikle filmin ikinci önemli karakteri; altmışlı yaşlarının ortalarında olan antikacı Koper Bey ile tanışırız. Koper Bey'i bir insan sarrafı olarak tanımlayabiliriz. Sadece objelerin geçmişlerine değil, aynı zamanda insanların geçmişlerine de seyahat edebilen biridir. Hurdacıların durdurak bilmeden getirdikleri, altına notlar düşülmüş, antika değeri olmayan Leyla'nın polaroid fotoğrafları Koper Bey'in kendi geçmişi ile yüzleşmesini sağlar. Sevgilisinin ölmeden önceki son anını fotoğraflayan Koper, sevgilisinin ölümünü hiçbir zaman kabul edememiştir. Onun için ölüm ile fotoğraf birbirine çok yakındırlar... Leyla'nın fotoğraflar ile olan garip ilişkisini keşfeden Koper Bey, Leyla'nın hergün çekilmiş fotoğraflarını kendisi için özel olan bir albümde toplayarak ona aradığı kurgusal geçmişi yaratır. Hikaye, Koper Bey'in yardımı ile Leyla'nın kendi imgesine ulaşması, Leyla'nın yardımı ile ise Koper'in geçmişini geride bırakabilmesi ile sonlanır.

B. KARAKTER ANALİZİ VE KARAKTERLERİN BİLMEDİĞİMİZ HİKAYELERİ

a. Ana karakterler: Leyla Çakıl Çiftçikmaz

Leyla Çakıl Çiftçikmaz

Begüm Güroğlu

Talih Çiftçikmaz küçüklüğünden beri ikiz bebekleri olacağına inanıyordu. Adı gibi emindi bir kızı bir oğlu olacağından. Adlarından da emindi bebeklerinin. Kızına Leyla oğluna Çakıl diye seslenecekti. Sülalesinde her üç kuşakta bir tekrarlanan kaçınılmaz bir “ikiz vaka’sı” söz konusuydu. Kocası Gürbüz Bey’in ailesinde de ikiz bebek az rastlanan bir durum değildi. Kocasının da anneannesinin, tıpkı kendi anneannesinin olduğu gibi bir ikizi vardı. Bildikleri kadarıyla kendi anneannelerinin de anneannelerinin ikizleri vardı. Her iki ailede de her iki kuşakta bir tekrar eden bu zincirleme “ikiz vaka’sı” Talih Hanım’da kesişiyordu.

Küçüklüğünde ikiz çocuklarının olacağını ihtimaline inanan Talih Hanım, kocasının ailesi ile ilk tanışıp bu benzerliği öğrendiğinde bunu bir işaret olarak algılamış ve o andan itibaren hem kocasının onun ruh eşi olduğuna, hem de kendi bebeklerinin de ikiz olacağına karar kılmıştı. Hamileliği boyunca bebeklerini ayrı ayrı sevdi. Onlara ayrı adlar ile seslendi. Büyüyen göbeğini ikizleri için paylaştırdı. Doktor Selahattin Bey, soy ağaçlarına dayanarak “ikiz vak’ası” diye bir kuralı hararetle anlatan ve bu nedenle ikiz bebekleri olduğunu iddia eden genç kadına tek bir kız bebeğe hamile olduğuna ikna etmekte çok zorlandı. Doktorun tek bilmediği Talih Hanım’ın hamileliğine gerçekten tek yumurta ikizi iki ayrı hücre ile başladığı ama gün geçtikçe hücrelerden birinin büyümeyi red edip, kendini diğer hücrenin içine gömmüş olmasıydı. Hiç bir zaman bir ikizin diğer hücrede saklandığını öğrenemeyen Talih Hanım, karnında tek bir bebek gören doktora inanmamış, doktor doktor dolaşmış ve

usanmadan soy ağacını defalarca onu dinleyenlere anlatmıştı. Her gittiği doktordan aynı hazin haberi alarak çıkmakta ve hamileliği boyunca hep ikizlerinden birini kaybettiği duygusu ile boğuşmaktaydı. Kızı doğduğunda ismini Leyla Çakıl koymuştu. Kızı büyüdükçe hamileliği boyunca kaybettiğine inandığı bebeyini Leyla'da keşvetmiş ve sessizce Leyladaki Çakıllılığı izlemişti.

Kısaca karakterin ismi Leyla - Çakıl. Ama sürekli kendi gibi salınımında ismi de. Bazen Leyla bazen salt Çakılken bazen her ikisi birden olmak, bazen ise hiçbir olmamayı yeğler. Bazıları onu sadece Leyla olarak tanır, bazıları ise Çakıl olarak. Leyla olarak bilenler Çakıldan habersiz, Çakıl olarak tanımış olanlar ise Leyladan habersizdirler. Bazıları her iki ismini de bilir ama ona bir tanesi ile seslenmeyi seçer. Bazıları Leylayı seçer, bazıları Çakıl'ı. Bazen Leyla Çakıl olur bazen Çakıl Leyla. Bazen hepsi bazen hiçbiridir.

Gerçek yaşgünü 27 Aralık 1985'dir. Ama babannesinin ısrarı yüzünden nüfus memuruna doğum günü olarak 3 Ocak 1986 yazdırmışlardır. Babanesi için bu birkaç gün fark çok şey değiştirmezken Leyla'nın içinde, içten içe büyük karmaşa yaratmaktadır. Senenin en küçük bebeği olarak doğduğu halde senenin en büyük bebeği rolüne bürünmek zorunda bırakılır. Tıpkı ismi gibi iki yaşgünü olur böylelikle Leyla Çakıl'ın. Annesi kızı için düzenlediği her yaşgünü partisini Ocak ayının 3'ünde nüfus cüzdanında yazan tarihe göre ayarlar. Babası ise yaşgünü hediyesini partiden günler önce 27 Aralık sabahı daha yatağından çıkmadan verir kızına. Bazıları 27 Aralık olarak bilir yaşgünü, bazıları 3 Aralıkta kutlar Leyla Çakıl'ı. 27 Aralıkta bilenler ile 3 Ocakta bilenler Leyla Çakıl'ın diğer kutlamalarından habersizdirler. Bazıları her iki yaşgünü de bilir. Bunlardan birinde kutlamayı seçenler vardır ya da her ikisinde de kutlamayı seçenler. Bazıları ise her ikisini de bilir ama birinde bile kutlamayı hatırlamaz, karıştırıp unuttur. Leyla Çakıl için kendi yaşgünü bazen yılın sonu, bazen yeni yılın başıdır. Bazen hepsi bazen hiçbiridir.

Leyla Çakıl ailesinden uzakta, tahtadan cumbalı bir evde, kedisi ve envai çeşit çiçeği ile birlikte tek başına yaşamakta.

Birkaç tane arkadaşı sandığı sevgilisi ya da sevgilisi sandığı arkadaşı var. İlişisini tanımlamadığı bu erkeklerin hepsine yetebilecek kadar bol sevgisi olduğuna inanır. Bazen ise ne kendine ne de başka birine yetmediğini düşünür. Çakıl ara sıra görüştüğü bu karakterlerin her biri ile ayrı bir dünyanın kapılarını açıp kapamaktadır. Her biri ile farklı bir zamanda

farklı bir dönemde tanışmış, ama ruhunu açtığı her karakter ile arkadaşlığını sürdürmüştür. Birbirine geçen zamanlar, üstüste binen yıllar, karışan anılar... Her biriyle farklı bir ses tonuyla, aksanla, farklı bir edayla konuşmakta, hepsinin sesini farklı duyup, herbirini farklı özümsemektedir. Hiçbiri ile sık sık görüşmez. Ara sıra hayatına girip çıkan, kendinden parçalar taşıdığına inandığı bu dört erkek dışında diğer insanlar ile hep mesafeli ilişkiler içindedir. Bu tam olarak ilişkisini tanımlayamadığı sevgili / arkadaş / dost / düşman / yol gösteren / yol gösterici / sırdaş / kardeş dışında ise kendini hep yalnızlığın içinde bulmaktadır. Sevgisinin bölünmüşlüğü, kendi parçalanmışlığı, kendini bir bütün olarak göremeyişi de insanlarla olan ilişkilerine yansımaktadır adeta.

Leyla'nın evinin en geniş duvarı çeşitli zamanlarda satın aldığı, farklı şekillerde eline geçmiş olan, çeşitli tarz ve renkte, farklı zaman dilimlerinden kalma aynalarla doludur. Her aynanın kendine ait bir geçmişi, tarihi, görüp geçirdikleri ve kendi anıları vardır. Mesela, birini babaannesinin sandığı içinde bulmuş ve aşık olmuş, bir diğerini annesi Fas'dan getirmiş, bir başkasını babası ona bir müzayededen almış, bir tanesini de Luna partkta bir şans oyunundan kazanmış. Ama ne olursa olsun her birinin kendi geçmişleri Leyla Çakıl'ın duvarında hem Leyla'nın hem Çakıl'ın hayatı ile kesişmektedir. Bu aynaların bazılarının yüzleri berrak, bazılarının sırrı yer yer dökülmüş, bazıları kırık, bazıları ise yamuktur. Her biri "ayna" ismi altında toplanmış nesneler olsalar dahi, adeta görüntüyü farklı yansıtmaktadırlar. Sanki Çakıl'ın her bir ayna içinde yakalanan görüntüsü onu farklı bir yanı ile tanıştırmaktadır. (Bu durum görüntüsü ile ilgili olarak fotoğraflarla kurduğu cins ilişki kadar uç hallere ulaşmamıştır. Görüntüyü saptıran hayal gücü değil, aynaların birbirinden farklı yamuk, kırık, berrak yada pürüzlü yüzeyleridir.) Bu envai çeşit aynanın asılı olduğu duvarın bir köşesinde ise fotoğraf çerçevelerinin asılı olduğu bir bölüm bulunmaktadır. Çerçevelerin içinde annesi, babası, kardeşi, kuzenleri, uzak kuzenleri, teyzeleri, büyük teyzeleri, amcaları, büyük amcaları, anneannesi, ciciannesi, babaannesi, nenesi, dedeleri, büyük dedelerinin, bazı hocalarının ve dört sevgilisi, iki arkadaşının, ve bir kedisi ve çok çiçeklerinin fotoğrafları vardır. Ama hiç bir fotoğrafta kendi görüntüsünün aksi/ yansıması bulunmaz. Fotoğraf ile dolu çerçevelerin aksine kenarda kalmış bir çerçevenin içi boştur. Leyla bu fotoğraf çerçevesini kendi fotoğrafını koymak için uzun süredir boş bırakmaktadır. Ama koymayı denediği tüm fotoğraflar en fazla bir saat o çerçevede durabilmiş, bir saatin sonunda yerini yine boşluğa devretmiştir. Leyla Çakıl kendini bütünüyle yansıttığına inandığı bir fotoğraf bulmanın peşindedir. Ama çerçeve sürekli boş durmaktadır.

Leyla'nın hayatını ritüelleri yönetmektedir. Sıkı sıkıya bağlandığı ve aksatmadan yaptığı bir alışkanlığı da, ayna duvarında anneannesinin küçükken anlattığı eski bir masala istinaden ismini koyduğu 'sabırtaşı aynasına' o gününü anlatmasıdır. Yaşıtlarının, etrafındakilerin, bir çok ünlü yazarın, düşünürün tersine o günlüğünü yazmadan tutmaktadır. Günlüğünü tutarken defter yerine ayna, yazı yerine söz, kalem yerine kelimelerin sesini kullanmaktadır. Bazen akşamüstü gün batarken, bazen gece uykusundan uyanıp mahrur bir halde yüzündeki yastık izi daha kırmızılığını korurken, bazen sabahları daha gözleri şiş ama cincin bakarken, bazen şevkin pırıltısı yüzünü aydınlatırken ama her zaman aynadan yansıyan görüntüsüne karşı, sevgili sabırtaşı aynası ile yüzyüze günlüğünü tutar. Yazı kalır söz uça derler ama nedense Leyla'nın sözleri sanki aynanın kendi tarihine bir bir kazınmakta, sırlı yüzünde katman katman sayfalar yaratmaktadır.

Koper Kırıkkanat

Koper Kırıkkanat

Zafer Diper

Koper Bey 65 yaşlarında. Kırış kırış, derin ifade çizgileri ile dolu bir yüzü var. Her hissettiğinin yüzüne anında yansıdığını, harita gibi yüzündeki her çizginin sözleşmişçesine içinden geçen her duyguyu yüzüne yansıttığından bi haber sakince bir hayat sürmekte. Yüzünde genelde hüznün ile karışık bir bilgelik ve narinlik okunmakta.

Gençliğinde etrafındakilerin tüm itirazlara rağmen, demode sayıldığı halde yaptırdığı altın

dişi, arada sırada yüzünü saran gülümseme esnasında, kahkahasını paylaştığı kişilerin gözlerini almakta.

Hafif kambur bir bedeni var. Sahip olduğu minik antikacı dükkanının koca demir anahtarını boynuna asmakta. Sanki o anahtar ve açtığı kapının ağırlığı onu böylesine iki büklüm yapmakta. Kolyenin ucundan sallanan büyük anahtarın gölgesine saklanmış minik bir anahtar daha asılı. O da kendi dünyasını sakladığı açılan kapanan sekreter masasının anahtarı.

Herzaman tiril tiril giyinen Koper Bey'in kendine has ama rafine bir giyim tarzı vardır. Her sabah sevdiği kadın ile buluşacakmışcasına itinayla hazırlanır. Bastonu, parlak rugan ayakkabıları, pastel renkli veya kolalı beyaz gömlekleri...

Kendisi aslen bir kuyumcudur. Babası da kuyumcuymuş zamanında. Mesleğini babasından öğrenmiş. Bir yandan okumuş, bir yandan da zanaatin inceliklerini izlemiş babasının ellerinde. Koper Bey de her kuyumcu gibi meslek hastalığından müzdarip ama farkında değil. Sürekli konuşmasını kesen kuru kuru bir öksürük yer etmiş bedenine. Koper Bey her zaman öksürüğünün nedenini soğukalgınlığında, ya da bahar alerjilerinde aramakta. İyi geldiği düşüncesiyle sürekli C vitamini, ya da ballı süt içmekte ve cebinden pastilleri eksik etmemekte ama hiçbir zaman öksürüğünün nedenini babasından miras kalan mesleğinde aramamaktadır. Oysaki öksürüğünün asıl nedeni, yıllarca saf altın elde edebilme amacıyla, altının içinden diğer maddeleri ayırmak için kullandığı çeşitli asitlerin havaya karışan parçalarını solumasında yatmaktadır. Saf altının peşindeyken ciğerlerine yerleşen bu zehirle ve beraberinde gelen öksürükle yaşamaktadır. Ciğerlerinden bu zehiri atamadığı gibi yüzüne yerleşmiş olan hüznü de bir türlü silemez. Ciğerlerine ve yüzüne yer etmiş bu iki iz o farketmiyor olsa da okuyabilenler için ruhunu yansıtan iki tipik yanıdır Koper Bey'in. Koper Bey'in çocukluk yılları genişçe ailesi (annesi, babası, ablası, teyzesi, anneannesi, ciciannesi) ile birlikte İstanbul'da deniz kenarında, kocaman bir gül bahçesi olan büyük çok odalı, eski bir evde geçmiştir.

Kadınların ritullerinin, alışkanlıklarının, ritminin, garip denebilecek kadar kadınca inançların hakim olduğu bir evde, sevdiği tüm bu kadınlar ile birlikte bu dünyaya ayak uydurabilen nadir erkeklerden biri olarak büyür Koper. Kadın türüne bu kadar yakın olduğu, kendinden farklı bu türün nice inceliklerine küçüklüğünden beri tanık olduğu halde, ilk aşık olduğu kadına ne yazık ki hiç bir zaman ne kavuşabilir ne de onu anlayabilir ya da unutabilir

Koper Bey'in hayatındaki en önemli anı, sevgilisi Süheyla'nın ölüm anıdır. Süheyla ölüm döşeğinde iken Koper'den ruhunun kaçmasına izin vermemesini istemiş, Koper ise ne yapacağını günlerce düşünmüştür. Sonunda fotoğraflarının çekilmesinden korkan yerlilerin inançlarına istinaden Süheyla'nın fotoğraflarını çekmeye karar verir. Bazı eski medeniyetler, suda yada aynada yansıyan görüntünün, ruhun gölgesi olduğuna inanırdı. Fotoğrafların da ruhu yakalayabileceğine. Bunun üzerine Koper Süheyla'nın tek kare fotoğrafını çeker. Fotoğraf makinesini gözünden indirdiğinde ise Süheyla'nın ölmüş olduğunu görür. Süheyla'nın ölüm anının fotoğrafını çekmiştir. Bu deneyim Koper Bey'in kendini her zaman suçlamasına, ve çektiği fotoğrafın Süheyla'nın ruhunu yakaladığına inanmasına neden olmuştur.

Koper Bey'in araştırmacı ruhu, onu kuyumculuk işindeyken, eski medeniyetlerdeki takı kültürlerini araştırmaya itmiş ve eski mücevharata ve eskiye olan tutkusu bu vesile ile başlamıştır. İlk başlarda eski takılardan model çıkarmak için başlamış biriktirmeye. Daha sonraları bu merakı zarif olan, ince işli, narin ve zor bulunan biricik olan her eski objeye kaymıştır. Vitrininde asılı olan sıra sıra altın bilezikler, gün geçtikçe dükkanı kuşatması altına alan eski antika objeler arasında gözden kaybolur. Bir anda kendini hem koleksiyonunu yaptığı, hem de alıp sattığı nadir ve narin objeler ile çevrili bulmuştur kuyumcu Koper. Kuyumculuk mesleğinden farkında olmadan antikacılığa yaptığı bu sessiz geçiş, altının pırıltısının yerini nesnelerin üzerine örten toz bulutunun pırıltısına devretmesi ile bir gün tamamlanır. Koper Beyi sanki herkes her zaman antikacı olarak bilmiş ve bu geçişi sanki hiç yaşamamış saymışlardır. Bu sessiz sedasız değişimin tek tanığı Koper Beyin hiçbir zaman değiştirmeye yanaşmadığı, kırık dökük dükkan levhasıdır. Koper Bey'e ve eski levhaya göre o hep 'Kırık Kanat Kuyumcu Koper' olarak kalmıştır. Son 20 yıldır Beyoğlu'nun arka sokaklarında gizlice bir köşede, herkesin bilmediği gözden uzak bir dükkanda, bu işle uğraşan koleksiyonerlerin sora sora çok sonra bulduğu, bir bulduktan sonra ise ziyaret edemeden edemedikleri minik bir dükkanı vardır. Müdavimleri vardır Koper Bey'in. Az ama öz ve özel insanlardır. Koper Bey bilmese de bir süre sonra müşterileri onu en yakın dostları ilan eder, ona ruhlarının en narin ve kırılgan yanlarını açık ederler. Bir şey almaktan öte onunla zaman geçirmek, anlattıklarına kulak vermek, hatta tüm o karmaşık dükkanın içinde neden olduğunu çözemedikleri huzur için uğrarlar Koper Bey'in dükkanına. Koper Bey, her objesine gösterdiği hassaslıkla ele alır karşılaştığı bu insanları. Tıpkı artık dükkanında ikamet eden nesneleri dinlediği gibi yorumlamadan, yadırgamadan, sabırla dinler dükkanına gelen insanların paylaştıklarını. Savatlı ya da mineli bir sigara tabakasının geçmişini anlamak,

üzerindeki izlere göz gezdirip, el sürmekten geçer. Önce görünürdeki izleri takip eder. Belli bir bilgi birikimine sahip olundu mu anlamlandırılabilirler bilgiler sağlar objenin üzerindeki çeşit çeşit damgalar, mühürler, imzalar, paraflar, sayılar, armalar... Ama Koper Bey bir tabakayı eline almadan, onun yüzeyine dokunmadan, o nesne ile tanışmış saymaz kendini. Elini tabakanın üzerinde gezdirirken, gözle görülmeyen darbe izlerini, çizikleri, çöküklükleri, pürüzleri ya da aşınmışlıkları hissederek ellerinin altında. Dokunurken kapattığı gözleri ardında bir bir canlanır bu nesnenin geçmişi zihninde. Karşılaştığı insanlara da biricik nesneleri gibi davranır Koper Bey. Belki de koleksiyonunu yaptığı objelere sessiz arkadaşları gibi davranmasından kaynaklanmaktadır bu tutumu. İnsanların söylediklerinden çok söylemediklerini duyar, gösterdiklerinden çok saklamaya çalıştıklarını görür. Tıpkı nesnelere yaptığı gibi insanların da bedenleri üzerinden ruhlarına dokunur adeta. Bedenlerindeki çizikler, solmuşluklar, derin yarıklar, hafif yırtıklar, gözlerin kenarlarında biriken ama damlamayan yaşlar, doğum lekeleri, alerjiler, kabuk bağlamış yaralar, göz altı torbaları, yıllar öncesine ait yara izleri, kabuk bağlamış yaralar, faça izleri, morluklar, tüyler, sivilceler, alnı kaplayan yaşlılık kırışıklıkları, benler ... Bedenini ve dış dünyası arasındaki görünür ilk sınırı çizen deri üzerinde, gözünün ucuna takılan her leke ona o kişinin sırlarını açık eder adeta.

Koper Bey'in dükkanı hınca hınç yüzlerce, birbirinden çok farklı zaman, yer ve dünyalara ait objeler ile doludur. Bazılarının üzerlerinde hiç eksik olmayan kalınca bir toz tabakası yerleşmiştir. Bir nesneye yakından bakmak için elinize aldığınızda, onu hareket ettirmenizle birlikte etrafınızı bir toz bulutu sarar. Toz bulutu mekanı dolduran ışık nedeniyle pırıltı gibi gözükür her gelenin gözüne. Objenin eskiliğine bir de bu pırıltı vari toz eklenince büyüğü istemeden de olsa katlanır da katlanır. Kişi kendini ve objeyi sarmalayan bu pırıltı hortumundan kurtarınca bu sefer Koper Bey'in o objenin geçmişi ile ilgili anlattıkları sarar mekanı. Objenin hangi zaman dilimine ait olduğu, nasıl bir kültürün parçalarını taşıdığı, Koper Bey'in eline nasıl geçtiği, içinde olası ne gibi hüznün ve sevinçleri barındırdığı, ara sıra öksürüğün kestiği bir masal olup doldurur mekanı.

Koper Bey'in dükkanında farklı dünyaların ve geçmişlerin kavurduğu şaşalı ve rengarenk objelerin yanı sıra, göze batmayan bir yerde; kendi geçmişinin izlerini taşıyan, kendi elleri altında eskiyip pürüzsüzleşmiş, aile sohbetlerinin tınısının içinde yankılandığı, kendi çocukluğunu geçirdiği köşkün kokusunu içine çekmiş mobilyaların ve eşyaların oluşturduğu bir köşe bulunmaktaydı. Bu köşede, incecik ayakları olan, pirinç işlemeli, koyu renk, tipik Fransız işi küçük bir sekreter vardı. Sekreterin ayaklarını tamamlayan çekmeceler Koper

Bey'in tek tük özel eşyaları ile doluydu. Pirinç sarmaşık deseni işlemelerin arasında göze çarpan zarif anahtar çevirdiğinizde ise sekreter açılmakta ve bir masaya dönüşmekteydi. Gençliğinde bu açılan kapanan masada nice hayaller kurmuş, sevdiği kıza mektuplar yazarak saatler geçirmişti Koper Bey. Açılan masa bölümünün içi tekrar bu sefer daha küçük çekmeceler ve gözler ile dolu idi. Her bir minik gözün ve çekmecenin içi ise Koper Bey'in kalbinde yer etmiş özel eşyalar saklanmıştı. İlk sevgilisinin saçından yere düşürdüğü ve Koper'in cesaret edip de kıza veremediği ucu çiçekli tarak toka, sürekli elinin altında olan defalarca bıkmadan okuduğu, okudukça derinleşen, hatmettikçe hazmetmesi zorlaşan 2-3 kitabı, yanından ayırmadığı defterciğine yazmak için kullandığı her ruh haline uygun çeşit çeşit renk ve boyda kalemleri... Kalemlerin bir kısmı her kırtasiyecide bulabileceğiniz kırmızı yada mavi renkte olan 2HB kalınlığında ucu kemirilmiş, diğer ucu ise sivriltilmiş kurşun kalemler, bir tanesi eskiden beri kullandığı adeta parmaklarının ve kavrayışının formunu almış olan değerli bir dolma kalem, bir çok farklı renkte gazlı kalem, kaz tüyü kalemi ve kırmızı mürekkebi, tahtadan yapılmış oymalı bir kurşun kalem, en adisinden mavi yazan keçeli kalemler... Masanın üzerinde ise küçüklüğünde uyuyamadığında onu tatlı rüyalara sürükleyen annesinden yadigar müzik kutusu, kaleyskopu, üzerindeki deliğe kalemin ucunu geçirip döndürdüğünde geometrik şekillerin, yıldızların, çiçeklerin oluştuğu şimdilerde bile hiç sıkılmadan çiziktirdiği oyunu, annesinin zamanında boynundan çıkarmadığı bir tarafında kendi resmi diğerinde ise eşininkinin bulunduğu kolye ucu, bir seyahatinde bir şans oyunundan kazandığı mekansal yönden çok hayat istikametini gösterdiğine inandığı pusulası, renkli tahta küplerden oluşan piramidi, saydam kağıtlardan oluşan mektup kağıt ve zarfları, mühürü, damgası... Koper Bey sabahları erken saatlerde dükkanını onu ziyarete gelen müşterileri ile paylaşmadan evvel, köşesine çekilip sekreterini açıp kendi dünyası ile başbaşa kalır bir süre. Altını çizerek okuduğu kitaplardan notlar çıkartır, bir şiir okur, kendi yazdığı şiire bir satır ekler, gözlerini kapar o günü ve kendini dinler. Sekreterin kapağını kapattıktan sonra ise dükkanının kapısını açmaya hazırdır artık.

b. Yan Karakterler:
Kayıp Sevgili Süheyla

Miray Kuzucu

Süheyla

Koper Bey'in açılır kapanır masasının üzerinde, oturduğu sandalyenin tam karşısında gençliğinde saçına briyantın sürerken kullandığı ayna asılıdır. Aynaya her bakışında göz ucuyla görebileceği bir köşesine bir fotoğraf sıkıştırılmıştır. Süheyla'nın fotoğrafı. Süheyla Hanım klasik yüzlü 20'li yaşlarında, solgun genç bir kadındır. Genç yaştaki ölümü, sevgilisi Koper Bey'in yaşamında sarsıcı bir yer etmiştir. Süheyla varlığından çok yokluğu ile mevcuttur. Mekanları anıları ile doldurur. Ölmeden önceki son fotoğrafı Koper bey'in gözünün önünden hiç gitmez. Onunla özdeşen şıkırtı ve rüzgar sesi Koper Bey'e sürekli eşik etmektedir. Koper Bey'in ilk sevgilisi olan Süheyla Hanım, kafası hafifçe bir omzuna doğru eğik, mahcup bir gülümseme ile, saçlarında büyükçe bir çiçeğin yerleşmiş olduğu siyah beyaz fotoğraftan son sevgilisi Koper Bey'i durmadan süzmektedir.

Hurdacı Tacettin Efendi

Beyti Engin

Tacettin

Çöpler sıcaktan kokmaya başlamıştı bile. Herkezin çekinip soluklarına karıştırmaktan kaçındığı koku 40'lı yaşlarındaki Tacettin Efendi'nin umrunda bile değildi. O ekmeğini çöpten çıkaranlardandı. İnsanların gözden çıkardıklarının peşindeydi. Öteki haline getirilenlere değer veren zincirin ilk halkasını oluşturuyordu. Kendi de enteresan buluyordu yaptığı bu işi. Ama parasını nasıl kazandığını soranlara işini tanımlamakta büyük zorluk çekiyordu. Yaptığı iş, iş tanımlamalarında yeri olan birşey değildi. Bazıları “çöpçü” derdi ona. Oysaki onun çöplerle hiç işi olmazdı. Çöplerin arasındaki “gözden kaçanlardı” onun işi. Çöpçüler gibi ne bir uniforması, ne sağlık sigortası ne de grev hakkı vardı. O çöpçülerden önce gelirdi atıkların yanına. Ayrıca Tacettin Efendi'nin yaptığı iş ne devletin, ne de sokak sakinlerinin umrundaydı. Onun uğrunda çalıştığı sistem koleksiyonerler için dönüyordu. “Hurdacı” derlerdi, bazen de “kağıt toplayıcısı” ama hurda ve kağıt dışında topladığı onca eşyaya haksızlık olurdu bu sıfatlar. Çöpten çıkardıklarını listelemeye kalksa ömrü yetmezdi. Kendi bile hala şaşıırıyordu bulduklarına ara sıra. Bazıları ise evsiz barksız çöpten yemek arayan bir “dilenci” zannederlerdi onu. Kısaca türk dil kurumunun hazırladığı sözlükte karşılığı olan bir mesleği yoktu onun. Şehrin gözden çıkardıklarına yeniden değer kazandıran, hatta gözde, ender bulunan arzu nesneleri haline getiren bir sistemin parçasıydı. Kişisel olana, kamuda bir değer atveden koleksiyonculuk sistemin ilk basamağı... Bunları düşündükçe yaptığı işi önemsiyor ve kendini “kültür avcısı” olarak adlandırıyordu. Öte yandan milletin

öplerini karıştıırken, toplum içinde yer bulamamış olduğu aklına geliyor, kendini ayırdığı, seçtiği, eşelediği, karıştırdığı, dokunduğu çöplerden farksız hissediyordu. Bugün uğradığı çöp tenekesi bir hayli kalabalıktı. Geçikmiş bir bahar temizliği yapıldığı belli oluyordu. Önce gazete, dergi, kağıt, şişe ve teneke gibi geri dönüşüme müsait malzemeyi ayırdı. Bunları geri dönüşüm için SEKA gibi kurumlara teslim ediyor ve karşılığında kilo başına para alıyordu. Bu malzemeler ile ilgilenirken avcı gözlerine yerlere saçılmış, en azından 50-60 sene öncesine ait siyah beyaz fotoğraflar takıldı. İşte şimdi keyiflenmişti. Kültür avcısı kimliğine büründü bir anda. İtina ile topladı fotoğrafları tek tek. Acaba ne gibi bir değeri vardı bunların. Bit pazarında bir satıcı hepsini bir kaç kuruşla alıp içlerinden bazılarını yok pahasına satabilirdi.

c. Figüranlar

Koper Bey'in gençliği

Efe Can Erdal

1. Ziyaretçi

Müge: 30 lu yaşlarının sonlarında, zarif, ürkek hareketli, bembeyaz tenli, mavi gözlü bir kadın

İpek Banu Kılar

2. ziyaretçi: Baston gibi incecik kambur kemikli uzun ince suratlı bir adam

Ömer Azak

3. Ziyaretçi: Titrek adımlı 70'lerindeki anneanne.

Reyhan Çelebi.

C. POST-PRODÜKSİYON BİLGİSİ VE SENARYO

Post Prodüksiyon Bilgisi:

Sahne 3-4:	Ölüm ilanından, fotoğrafın orijinaline geçiş
Sahne 5:	Flash patlaması ile aydınlanan Süheyla'nın ve Leyla'nın yüzü.
Sahne 6 / 11:	Polaroid belirme efekti
Sahne 7:	Bubble'n hareketi için video'daki düşük shutter efekti
Sahne 17:	Çift Koper Bey
Sahne 18:	Büyüteç ardından görünen fotoğraflar
Sahne 23:	Leyla'nın renkleri solar

PROLOGUE

SAHNE 1

İstanbul Sokakları

İstanbul'un çeşitli mekanlarında, çöplerin başında kağıt toplayan hurdacı / eskici görüntüleri... Şehre yayılmış olan bu kişilerin belgesel tadında (omuz kamerası gibi) görüntüleri eski eşya / kağıt toplama ağını tanımlar nitelikte. 40'lı yaşlarındaki çöp toplayıcısı TACETTİN Efendi'nin çöp arabasını iterkenki görüntüleri.

SAHNE 2

GÜN, DIŞ-Ortaköy Kurnacı

Tacettin Efendi paslanmış hurdaları karıştırmaktadır. Eski mezar taşları, kurnalar ve mermerler arasındaki bahçede ilerleyerek, kapıdan bir antikacıya ne olduğunu göremediğimiz birşeyler teslim eder ve sokağa çıkar.

SAHNE 3

GÜN, DIŞ – Bülbürderesi mezarlığı

Ardarda, eski fotoğraflar görürüz. Önce fotoğrafların mermer çerçeveler içinde olduğunu sanar daha sonra aslında eski mezar taşlarının üzerinde olduğunu anlarız. Ağaçlar ile kaplı eski mezarlıkta boş patikaları görürüz.

Şıkırtı sesi...

Yerde bir ölüm ilanı görürüz.

DETAY

20'li yaşlarının başlarında güzel, ve solgun bir kadın (SÜHEYLA) siyah çerçeveli siyah-beyaz fotoğrafı altında

“Hiç Unutmayacağız” yazılı. [Ölüm ilanından sonraki sahnedeki fotoğrafa geçiş]

SAHNE 4

GÜN, İÇ, Bir evde bir köşe

DETAY

Süheyla'nın ölüm ilanında kullanılan fotoğrafının orjinalini görürüz. Renklendirilmiş siyah beyaz bir fotoğraftır.

Fotoğraftan uzaklaşırız. Fotoğrafın bir albümde olduğunu anlarız.

Burun çekme sesi duyulur

Titrek bir parmak fotoğrafı okşar. Fotoğrafın bitişiğine Süheyla'nın yakaya takılan ölüm ilanını yapıştırır. Sırtından siluet halinde gördüğümüz ADAM (Koper'in gençliği) boş bir yatağın kenarında oturmaktadır.

Turuncu kadife kapaklı albümün kapanırken çıkardığı tok ses tüm yatak odasını yankılanarak doldurur.

Duvarda asılı rüzgar ile birbirine çarpan beyaz süs.

Süs'ün çıkarttığı şıkırtı sesi...

Süheyla ölüm döşeğinde yatmaktadır. Çiçek ile tutturulmuş saçları rüzgar ile uçuşmakta. Yüzünün yarısı karanlıkta kalmakta. Ayaklarının dibinde, yüzünü seçemediğimiz bir ADAM (Koper'in gençliği) oturmakta. Süheyla yanbaşındaki komidine yavaşça uzanır ve eski fotoğraf makinesini "hadi" dercesine adama doğru zorla ittirir. Fotoğraf makinesinin arkasına saklanmış adam, Süheyla'nın fotoğrafını çekmek üzere kamerayı Süheyla'a doğrultur. Süheyla kameraya ürkekçe gülümser.

[Flash ile şiddetle aydınlanan yüzü ile birlikte fade to white]

Insert: (Graphic match) Bir an Süheyla'nın sabitlenen görüntüsünün arasına 20'li yaşlarında, pembe yanaklı kırmızı dudaklı kocaman gözleri olan, saçını bir çiçek ile tutturmuş genç bir kızın (LEYLA ÇAKIL) imgesi kaçır. Leyla kameraya doğru bakmaktadır. Kamerayı farketmesi ile kocaman gülümsemesi bir olur.

Flash tekrar patlar. (fade to white)

Süheyla'nın gülümserken donan görüntüsünü görürüz.

FİLMİN İSMİ GİRER

Yuvarlak bir fotoğraf çerçevesinde Leyla'nın bebeklik fotoğrafını görürüz. Başka birkaç fotoğraf çerçevesinde Leyla'nın önce 1-2 yaşlarındaki bir fotoğrafını, sonra 5-6 yaşlarındaki bir fotoğrafına bakarız. Karşılaştığımız diğer fotoğraflar da ise artık Leyla'nın poz vermek yerine kameradan kaçarken çekilen fotoğraflarını görürüz. Birinde yüzünü elleri ile kapamış, birinde kitabının arkasına saklanmış, birinde fotoğraf hareketi ile flu çıkmış gibi...Kadrajların kernarına itilmiş portrelerini görürüz. Bir fotoğraf çerçevesinde, yüzünün yarısını gördüğümüz Leyla'ya bakarız (Kamera durur, ve görüntüye yaklaşır). Aynadaki imge bir anda hareket eder ve ellerini yüzünden çekerek kafasını kaldırıp izleyiciye doğru bakar. Leyla'nın hareketi ile bir, çerçevenin içinde bir ayna ve fotoğraf sandığımız görüntünün aslında bir yansıma olduğunu anlarız. Aynadaki görüntüsü kaybolur. Leyla'yı aynalardaki yansılardan takip ederiz. Başka bir aynada bacaklarının bir kısmını görürüz. Leyla yürüdükçe, bir kaç aynadan yürüyüşünü (bedeninin bir kısmını görerek, aynanın çizdiği kadraj kızı böler) takip ederiz. Leyla durur. Leyla elinde tuttuğu bir tomar fotoğrafı incelemektedir. Leyla'nın bulunduğu mekanı ilk defa genel olarak görürüz. Koca bir duvar

çeşit çeşit büyüklükte, şekilde, renkte fotoğraf çerçeveleri, fotoğraflar ve aynalar ile doldurulmuştur. Bazı aynaların üzerine fotoğraflar, bazı fotoğrafların üzerinde ise aynalar vardır. Leyla elindeki fotoğrafları karıştırmakta ve içlerinden bazılarını seçerken bazılarını yere atmaktadır. Seçtiği fotoğrafları duvarına asar. Fotoğraflarda Leyla'nın tipik pozlar vermiş olduğunu görürüz. Duvara fotoğraf yapıştırma işlemi içersinde Leyla'nın POV'undan astığı fotoğrafları görürüz. Leyla kendi yerine hep başka insanların siyah beyaz fotolarını görmektedir. Duvarda Leyla'nın rüküş aynası ve boş bir fotoğraf çerçevesi bulunmaktadır. Leyla aynasının yanına astığı bir fotoğrafı alır. Aynasında eline aldığı fotoğraftaki pozu taklit ederek kendi kendine gülümser, gülümsemesi yüzünde donar. Elinde tuttuğu polaroid fotoğraf makinesi ile fotoğrafını çeker. Flash patlar. Polaroid fotoğraf makinesi fotoğrafı çıkartır. (Leyla POV) Fotoğraf yavaş yavaş belirmeye başlar. Beyaz yüzey ağır ağır renklenmekte, silüetler belirmektedir. Leyla'nın karşılaştığı fotoğraf kendi imgesi değil, tek kaşını kaldırarak poz vermiş genç siyah saçlı bir adamın fotoğrafıdır. (end of POV) Leyla elinden fotoğrafı hayal kırıklığı ile bırakır. Yere düşen fotoğrafta Leyla'nın gördüklerinin aksine, kendi imgesini görürüz. [dissolve to the next scene]

SAHNE 7

GÜN, İÇ - Leyla'nın evi/ Bubble

Leyla aynalı duvarına bakarak geri geri ilerler... Kendini yuvarlak şeffaf bir toptan oluşmuş, sallanan tavana asılı bubble chair'e bırakır. Öne geriye sallanmaya başlar yavaşça. Bir polaroid fotoğrafını daha çeker. Fotoğrafı sallar, kendi yerine başka bir insanın imgesi vardır. Bir çok fotoğraf makinesinin durduğu masasından başka bir polaroid makinası eline alır. Fotoğrafını çeker. Yine başkası ile karşılaşır. Daha eskice başka bir fotoğraf makinesi ile tekrar fotoğrafını çeker. (Dissolve)

SAHNE 8

GÜN, İÇ - Leyla'nın evi/ Bubble

Elinde bir tomar polaroid Leyla'nın Bubble'ın içinde görürüz. Fotoğraflara tek tek bakmaktadır. (Leyla POV) Başka başka insanlar farklı farklı pozlarda... Zorla gülümseyen sarı saçlı bir kız, kravatlı ciddi bir adam, üzgün tombul bir çocuk gibi. Durumdan sıkın bakmayı keser. Bubble'da sallandıkça, bubble'dan sarkan elindeki fotoları yere bırakır.

SAHNE 9

GÜN, İÇ - Kırıkkanat Antika Dükkanı

Yarı karanlık, içeri giren ışığın mekandaki tozları görünür kıldığı bir mekanda eski bir masa görürüz. Üzerinde duran çeşit çeşit eşya arasında geziniyoruz

Uzaklardan, derinden gelen bir ezan sesi ve kuş sesleri duyulmakta. Sokakta çıt yok.

İçerinden bir anahtarın, asma kilit içinde dönerken çıkardığı gıcırta sesi ve ardından eski ağır demir bir kapının gacırdarak açılma sesi duyulur. Kapının açılması ile kapının kenarına çarpan çingirakların sesini duyarız. Ayaklarını sürüyerek giren adım sesleri... Her adımla bir, birbirine çarparak ses yapan anahtar sesleri. Bir öksürük sesi. Masa minik kutular içinde muhafaza edilen çeşit çeşit büyüklükte kalemler ile dolu. Kalemlerin yanında bir müzik kutusu, bir kaleymak, tahta pembe ve yeşil renge boyanmış topaçlar, ince narin başka topaçlar ve bir pusula, tamamlanmayı bekleyen mektuplar, bir albüm, eski bir mühür ve damgası ve üstüste konmuş 2-3 eski kitap bulunmaktadır.

Sürüyerek atılan adım sesleri devam etmekte. Ara sıra öksürükler ile adım sesleri kesilmekte. Radyo sesi. Radyoda çeşitli frekanslar arasında gezinirken çıkan cızırtılar ve yarım yamalak sürekli kesilen müzik sesleri. Sonunda bir radyo kanalında durur. Odayı keyifli, hafif, gündelik bir müzik doldurur. Müzik arada sırada eski radyonun cızırtıları ile kesilmektedir. Tıkırtılar, çatırtılar, tokurtular duyulmakta. Sekreterin etrafındaki duvarlarda çizimler, kaligrafik yazıtlar ve hatlar asılı bulunmakta. Duvara rastgele asılmış bu çizimlerin arasında ise eski beyaz sedefli bir çerçeve asılı durmakta. İçinde ise, Süheyla'nın fotoğrafı. (Sahne 2-Süheyla'nın son kare fotoğrafı)

Yaklaşan ayak sesleri

Fotoğrafın görüntüsü, içeriye giren kişinin gövdesinin siyah bir silüet halinde fotoğrafın önüne geçmesi ile görüntüden kaybolur. Bedeninin bir kısmını görebildiğimiz 60'lı yaşlarında yüzü kırışıklarla dolu adam (KOPER KIRIKKANAT) sekreterin başına geçmiştir. Koper Bey eğri duran fotoğraf çerçevesini düzeltir. Başına yana eğerek fotoğrafa dikkatle bakar. (dissolve) Sandalyesine oturan adamın silüet halinde gördüğümüz sırtını üzerinden, masasında yaptıklarını izleriz. Kalemlerinin arasından bir tanesini seçer ve kalemin ucunu, çizim aletinin üzerindeki deliklerden birine geçirir ve döndürmeye başlar. Bileğini döndürdükçe ve kalemini daireler içinde çevirdikçe, beyaz kağıdın üzerinde birbirinin içine geçmiş daire kompozisyonları oluşmaya başlar. Koper Bey'in ellerini ve daireler çizen kalemi izleriz.

Odayı dolduran radyo sesi gitgide uzaklaşır ve kaybolur. Koper Bey'in sakince burnundan verdiği nefesi duymaya başlarız (bebeklerin uyurken çıkarttıkları nefes sesi gibi ritmik, sakın ve sesli). Kalemin kağıt üzerinde aynı hareket tekrarlanırken çıkarttığı ritmik sesi duyarız. Koper Bey çizdikçe odayı dolduran nefes ve kalem sesi daha derinlerden gelen şıkırtı sesleri ve tekrarlardan oluşan bir müziğe dönüşmektedir. Kalemin kağıt üzerinde oluşturduğu çizimleri, ve Koper Bey'in koca ellerinin yuvarlak çizen hipnotik hareketini izleriz. Kafasını, kolundan destek alarak masasının üzerine dayamış,

yaptığı çizime odaklanmıştır. Gözlerini hiç kırpmadan kendi elinin hareketini izlemekte olan kırışık gözlerini izleriz.

Kapının açıldığını, ve çanların sesini duyarız. Koper Bey nefesini derince verir.

Kalemin çıkarttığı ses yavaşlar. Derinden gelen müzik yavaşça hafifler. Radyonun sesi alttan gelmeye başlar.

Koper Bey'in el hareketleri yavaşlar. Koper Bey gözlerini açar.

Hipnotik müzik kesilir. Radyonun sesi var gücüyle odayı doldurur.

Raflara dizilmiş çeşit çeşit antika objenin bulunduğu, eski, tozlu, düzensiz bir antikacı dükkanı mekanı görürüz.

Sandalyenin itilme sesi ve yaklaşan adım seslerini duyarız.

Koper Bey, kapıya doğru yürür. İçeriye adım atmaktan korkarcasına kapının eşiğinde duran kağıt toplayıcısı Tacettin Efendiyi uzaktan görürüz. Tacettin elindeki tomar tomar ince bir iple tutturulmuş siyah beyaz eski fotoğrafları Koper Bey'e uzatır. Koper Bey fotoğraflara bakar, içeriye yönelir, Teneke kutusundan bir miktar para çıkarır. Tacettin Efendi hala kapı eşiğinde durmaktadır. Koper Bey Tacettin'e bir miktar para uzatır.

SAHNE 10

GÜN, İÇ - Leyla'nın evi

Leyla saçılmış onlarca polaroid fotoğrafın başında yerde oturmaktadır. Polaroid fotoğraf makinesinin yeni çıkarttığı fotoğrafa üfler ve sallar. Fotoğrafa bakar. Gördüğü imge karşısında hayal kırıklığı ile fotoğrafı yerdeki diğer fotoların üzerine atar. Fotoğraflarlarda birini ararcasına fotoğrafları karıştırır.

Flash patlar. Kuvvetli bir ışık kızı aydınlatır. Deklanjör sesi duyarız.

[takip eden sahne ile Sound/light bridge]

SAHNE 11

BAŞKA BİR GÜN, İÇ - Leyla'nın evi

Leyla'nın kocaman açılmış hipnotize olmuş gözleri yaşarmıştır. Fotoğraf makinesini yüzünden indirir. Gözlerini kırıştırmaktadır. Polaroid fotoğraf makinesi fotoğrafı çıkartır. (Leyla POV) Fotoğraf yavaşça belirir.

Hafif bir rüzgar sesi ve şıkırtı sesi duyarız

Fotoğrafta kendi imgesinin olduğu yerde, Süheyla'nın poz vermekte olduğunu görürüz. Leyla fotoğrafı yüzüne yaklaştırarak gözlerini kırpmadan tanımadığı kadının fotoğrafına bakar. Leyla ayağa fırlar. Süheyla'nın fotoğrafını aynalı duvarına yapıştırır ve altına "eskilerin hanımefendisi" yazar.

SAHNE 12

GÜN, İÇ - Kırıkkanat Antika Dükkanı

Koper Bey minik şişelerin bulunduğu bir vitrin dolabını yerleştirmektedir.

Kapının gıcırdayarak açılan sesini, çanları ve sokak sesini duyarız. İçeriye atılan bir adım sesi, kapanan sokak kapısı ve kesilen sokak sesleri.

30’lu yaşlarının sonlarında, zarif, ürkek hareketli, bembeyaz tenli, gri çerçeveli büyük camlı güneş gözlükleri olan bir kadın (MÜGE) antikacı dükkanına adım atar. Koper Bey gözlüğünü indirerek kapıdan giren Müge’ye bakar.

Enstrümental bir müzik çalmaya başlar...

Müge, dükkan içersinde ürkek hareketlerle antika objeleri süzmektedir.(hiç bir objeye dokunmaz) Pembe opalin vazolar, çeşit çeşit porselen biblolar, tabaka koleksiyonlarının arasından geçer. Koper Bey’in kadını dikkatle inceleyen gözlerini görürüz. Koper Bey ayaklanır, sessizce Müge’nin arkasından ilerler. Arkalarda kalmış, tozlarla kaplı mavi opalin bir vazoyu üst raflardan birinden alır ve Müge’nin yolu üzerinde görünürce bir yere farketirmeden bırakır.Müge’yi izler. Müge objelere dolanırken bir süre sonra mavi vazoyu farkeder. Müge’nin vazoyu eline alması ile Koper Bey’in yüzüne bir gülümseme yayılması bir olur. [fade to black]

Enstrümental bir müzik kaybolur.

SAHNE 13

GÜN, İÇ – Leyla’nın evi

Leyla bir dia makinesinin başına, aynalı duvarına yansıttığı vesikalık fotoğraflarına bakmaktadır. (Leyla POV) başka insanların vesikalık fotoğrafları. Leyla diaları birini ararmışcasına ardı ardına hızla geçmektedir. Leyla dia’yı kapatır. Işıklı panosunda negatif birkaç filme bakar. Işıkları açar. Aynalı duvarının onlarca kendi polaroid ile dolmuş olduğunu görürüz. Polaroidlerin başına geçer ve polaroidlerin üzerine almış olduğu notları inceler. Birinin altında “ağlamaktan makyajı akmış teyze”, bir diğerinin altında “şaşı kız”, başkasında “jön bakışlı” vs yazmaktadır. Okur. Bazılarına eklemeler yapar. Yazar, yazar...

SAHNE 14

AKŞAMÜSTÜ, İÇ - Kırıkkanat Antika Dükkanı

Masa gece lambası ile aydınlanmaktadır.

Koper’in ellerini görürüz. Büyük masasına oturmuş Tacettin Efendinin getirdiği tutturulmuş fotoğrafların ince ipini çözmektedir. Koper Bey fotoğraflara hızla bakmakta ve bazılarında duraksamaktadır.

Fotoğrafların ard arda geçerken çıkan ses. Öksürük sesi.

Duraksamadan geçtiklerini ise yere doğru atmaktadır. Duraksadığı bir paşa fotoğrafını büyüteci ile inceler, bozuk köşesini eli ile düzeltir, bir albüme yerleştirir. Yine fotoğrafları karıştırmaya devam eder. Kocaman elleri arasında tuttuğu fotoğrafı parmaklarını aralayarak yere bırakışını görürüz. Fotoğraf destesini karıştırır. Genç bir kadının renklendirilmiş fotoğrafında duraksar. Fotoğrafı, başka renklerle boyanmış siyah beyaz fotoğrafların bulunduğu üzerinde teneke kutulardan birinin içine yerleştirir. Fotoğrafları karıştırmaya devam eder. Renkli bazı fotoğrafların üzerinde hiç durmaz ve yere doğru uzattığı elini ve parmaklarını gevşetir. Elinden bıraktığı fotoğrafın yere doğru düşüşünü takip ederiz. Koper Bey'in ayaklarının dibinde yerde duran, üzerinde 100 Kuruş yazan, büyükçe bir karton kutuya düşmüştür.

Koper Bey'in öksürük sesi. Fotoğrafların karıştırılırken çıkardığı kağıt sesi. Koper Bey'in ve masanın ayaklarının yanında duran karton kutunun içine birbiri ardına siyah beyaz fotoğrafların düşmesini seyrederiz: Gülümseyen bir kızın fotoğrafı, bir askerlik fotoğrafı, bir mezuniyet günü fotoğrafı, (maybe slow-motion) ve ardarda gelen altında notlar düşülmüş renkli Leyla Çakıl'ın polaroid fotoğrafları. (dissolve)

SAHNE 15

GÜN, DIŞ – Kırıkkanat Antikacı Dükkanı sokağı

Çan sesi, kapı açılma sesi

Koper Bey elinde tuttuğu gümüş başlı bir bastonu parlatmaktadır. Oturduğu yerden çan sesini duyması ile kafasını kaldırır. İçeriye incecik, kemikli suratlı, kambur bir adam girer, dükkanda birşeyler ararmışçasına gezinir. Vitrinlerin içlerini inceler. Koper Bey içinde birçok baston bulunan derince bastonluğun içine parlattığı bastonu bırakır. Adam ise, bastonluk ile karşılaştığında Koper Bey'in bıraktığını seçer. [dissolve]

Çan sesi, kapı açılma sesi

İçeriye 70 yaşlarında çok makyajlı frapan bir KADIN girer. Koper çekmecesinden çıkardığı pudralığı tezgahının üzerinde kadına doğru ittirir.

SAHNE 16

GÜN, DIŞ – Kırıkkanat Antikacı Dükkanı sokağı

Sürüyerek ilerleyen adım seslerini duyarız. Uzaklardan gelen türk sanat müziği ve baykuş sesleri duyulmakta. Sokakta çıt yok.

Dükkanın vitrinini görürüz. Koper Bey'in dükkanın kapısının açıldığını görürüz

Kapının açılması ile kapının kenarına çarpan çingirak sesini duyarız. Ayaklarını sürüyerek giren adım sesleri...

Kapının açılması ile içerisini hafif bir ışık doldurur. Koper Bey oturduğu yerden kafasını kaldırır. İçeriye giren kişi Koper Bey'in kendisidir. Göz göze gelirler. İçeriye giren 2. Koper boşluğa bakarcasına ifadesiz kalır. Koper Bey ise gülümser. Basamaklardan iner ve dükkanda dolanmak üzere içeriye doğru yönelir. Koper Bey ise yüzünde muzur bir ifade ile masasının altında olan eski karton fotoğraf kutusunu ayağı ile ortalığa doğru ittirir, beklemeye başlar. 2. Koper Bey amaçsızca ellerini arkasında kavuşturmuş kendi dükkanında dolanmakta, mekandaki kuklaları incelemekte ve rafları tek tek araştırmaktadır. Koper Bey ise sabırla yanağını eline dayamış, içeriye giren halini izlemektedir. 2. Koper Bey yürürken gözüne bir şey takılır. Aniden durur, taş gibi kesilmiştir. Nefesini tutmaktadır. Kitlendiği şey üzerinde 100 kuruş yazan büyük fotoğraf kutusudur. Kafasını yana doğru eğerek kutuya bakar. Oturan Koper Bey olanları izlemektedir.

Koper Bey'in hızlanan kalp atışlarını ve hızlanan nefes alış verişini duyarız. Tereddüt içinde kutuya doğru eğilir. Kutuda birçok fotoğraf altından, yarısını gördüğü bir tanesine doğru elini uzatır. Sadece gözlerini görebildiğimiz, Koper Bey'in çerçevesinde asılı olan Süheyla'ya benzeyen bir kadının renkli polaroid fotoğrafı. Koper Bey'in kutuya uzanan yaşlı elleri titremektedir.

Fotoğrafa doğru ilerlerken kalp atışlarının hızlanan sesini duyarız. Fotoğrafa dokunması ile bir nefesini "hıh!" diyerek içine çekip tutması bir olur. Fotoğrafı nefesi tutulu bir halde diğer fotoğrafın altından çekip alır. Fotoğraf Leyla'nın polaroid fotoğraflarından biridir. Fotoğrafı göz hizasına getirir. Fotoğrafa bakarken ardından Süheyla'nın çerçevesini görürüz. İki kadın birbirlerine duruşları, saçlarına taktıkları çiçek ile birlikte çok benzemektedirler. 1. Koper Bey, oturan diğer Koper Bey'in üzerine oturur/sandelyesine oturur. Tek Koper Bey olurlar. [Disoolve]

Insert Görüntü: Sürekli antika dükkanının kapısının açılma sahnesi, çan sesleri, Tacettin'in dükkana elinde fotoğraflar ile girişi. Para, fotoğraf değiş tokuşu close up eller. Çöpe atılan eski fotoğrafları, çöpe atılan başka insanların fotoğrafları, Tacettin Efendi'nin getirdiği Leyla'nın çeşitli çöplerdeki fotoğrafları, hurdacı arabasının içi, hurdacı arabasının terkerlekleri, başka hurdacı görüntüleri, çan sesleri, flash patlamaları, deklanjör sesi, Leyla'nın sürekli kendi fotoğraflarını çekişi, Leyla'nın yüzüne ardı ardına patlayan flashlar. Kırıştırdığı gözleri, yaşaran gözleri. Tacettin Efendi'nin sokakta çöplerin başındaki hurdacı arabası ile görüntüleri...

[NOT: Video Art görselliği ile hızlı ve hareketli, tekrarlarla dolu bir montaj yapılacaktır. Bölük pörçük görüntüler hız ve tempo kazanarak montajlanacaktır.]

Koper Bey'i oturduğu yerden hızla kalkışını ve kutunun başında yere çömeldiğini görürüz. Kutunun içinden Leyla'nın fotoğraflarını ayıklamaktadır. Kutuyu ters çevirerek boşaltır. Fotoğraflar yerlere saçılır. Koper Bey ayıklar.[Dissolve]

SAHNE 18

GÜN, İÇ - Leyla'nın evi / bubble chair

Leyla yanında polaroid makinesi ile bubble chair'de sallanmakta ve karşısında polaroid fotolar ile iyice dolmuş, dia görüntülerin yansıdığı duvara bakmaktadır. Bubble bir kaç defa öne geriye (kameraya doğru) sallanır. Bubble kameraya yaklaşırken Leyla gözlerini kapatır.

Görüntü netliğini kaybeder, bubble chair'in hareketi yavaşlar...

SAHNE 19

LEYLA DEPT/GÜN, İÇ - Leyla'nın evi / bubble chair

(Leyla POV) Bubble Chair'in plastik yüzeyi ardında flu bir kalabalığın cama dayanan, aralıksız camı kaplayan elleri ve beden parçalarını görürüz. (Shift POV) Leyla'nın oturduğu bubble chair'in etrafının gri-siyah giyinmiş insanlar ile dolmuş olduğunu görürüz. İnsanlar bubble chair'e dayanmaktadırlar. Bubble sağa sola öne arkaya insanların dayanmaları ve birbirlerini ittirmeleri sonucu salınmaktadır. Kalabalıktan rahatsız bedeni top olmuş Leyla, bubble'ın şeffaf yüzeyi içinden etrafını sarmış insanlara endişe içinde bakar. Kalabalığın içinde yalnız kalmış Leyla'yı uzunca görürüz.

SAHNE 20

GÜN, İÇ - Kırıkkanat Antika Dükkanı

Koper Bey'in masasının üzerine Leyla'nın altına notlar alınmış tüm polaroid fotoğraflarını (ağlarkenki, suratsız, sabah yeni uyandığında, gözleri şiş iken, gülerken) dizmiş olduğunu görürüz. Fotoğrafların merkezine ise Süheyla'nın çerçevedeki fotoğrafını ve Leyla'nın Süheyla'ya benzeyen fotoğraflarını koymuştur. Koper Bey, rastgele seçtiği, altında "turuncu kafalı adam" yazılı olan Leyla'nın bir fotoğrafını büyüteci ile incelemeye başlar. Fotoğrafın üzerinden büyüteci geçirmesi ile bir, büyütecin altında turuncu sakalları olan genç bir erkek görür. Büyüteci çektiğinde ise Leyla'nın imgesi görülmektedir. Koper Bey bir kahkaha atar. Dizdiği fotoğraflara bakar. Eline rasgele, bir fotoğraf daha alır. Fotoğrafa bakar Leyla'yı görür. Fotoğrafta "Ağlamaktan makyajı akmış teyze!" yazmaktadır. Koper Bey gözlerini fotoğrafa diker. Fotoğrafı büyütecin altına iteler. Koper'in yüzüne yayılan gülümsemeyi görürüz. Resimde gözleri şiş makyajı akmış sarışın bir kadın görür. Tekrar bir kahkaha atar. Koper Bey heyecanla Leyla'nın Süheyla'ya benzeyen, kutudan ilk bulduğu fotoğrafı tekrar önüne alır. "Eskilerin hanımefendisi" notunu okurken mırıldanan dudaklarını görürüz. Koper Bey büyütecini eline alır. Leyla'nın fotoğrafının üzerinden büyüteci geçirdiğinde, Süheyla'nın

fotoğrafi ile karşılaşır, Süheyla kameraya gülümsemektedir. Kamera fotoğrafa yaklaşır. Koper Bey'in yüzünü ve eskiyi hatırlarcasına sabitlenmiş gözlerini görürüz (dissolve)

SAHNE 21

GÜN,İÇ-Süheyla'nın yatakodası

Koper Bey'in gençliği, aynı ifade ile (Graphic Match) Süheyla'ya bakmaktadır.

Süheyla'nın elini, iki eli ile avuçlarında tutmaktadır. Genç Koper tek elini kızın elinden çeker. Süheyla'nın yanağına nazikçe dokunur. Tek gözünü fotoğraf makinesine dayar. Diğer gözünü sımsıkı kapar. Fotoğraf makinesini Süheyla'ya doğrultur.

Süheyla ile özdeş şıkırtı sesini duyarız.

Hafif bir rüzgar esmesi ile bir Süheyla'nın saçları uçuşur.

Deklanjöre basar. Flash patlar. Koper fotoğraf makinesini yüzünden indirir. Gördükleri karşısında dehşete düşen Koper'in gözlerini görürüz.

SAHNE 22

GÜN, İÇ - Leyla'nın evi

Leyla'nın siyah elbisesi ile boş duvarına bakmakta olduğunu görürüz. Leyla POV izleyiciden farklı bir şey görmemektedir.

SAHNE 23

GÜN, İÇ - Kırıkkanat Antika Dükkanı

Koper Bey sekreterini açar, mektupların arasından turuncu kadife albümü çıkartır. Albüm'ün sayfalarını çevirir. Albümün son dolu sayfasında Süheyla'nın ölüm ilanı ve ölüm ilanı için kullanılan fotoğrafın orijinali vardır. Koper çerçevede tuttuğu Süheyla'nın son anının fotoğrafını çıkartıp albüme yerleştirir. Leyla'nın Süheyla'ya benzeyen polaroid fotoğrafını da hemen yanına yapıştırır. İki fotoğraftaki kadınların duruşları birbirlerine çok benzemektedir. İki kadın da saçlarını bir çiçek ile tutturmuştur. Devam eden diğer sayfalara ise Leyla'nın diğer polaroid fotoğraflarını yapıştırır. Bir kaç eski mektubu albümün içine koyar. Koper Bey hazırladığı albümü vitrinine yerleştirir. [Dissolve]

Koper Bey oturduğu yerden kapıya bakmaktadır. Ellerini masasında tıkırdatır. [Dissolve]

Kapıyı açar arada yola bakar. [Dissolve]

Vitrindeki albümü düzeltir. [Dissolve]

Kapıdaki çanı kontrol eder. [Dissolve]

Koper Bey'in sekreter masasının üzerinde dönen topaçları görürüz. Hızla dönen, yavaşlayan topaçlar. Koper Bey kolunu kafasının altına destek yapmış topaçların dönüşünü izlemektedir. Topaçlar bir bir yavaşlamaktadır. Koper Bey ise, duran topaçları eline alarak kafasını

dayadığı kolundan kaldırmayarak tekrar döndürmektedir. Gözlerini hiç kırpmadan topaçların dairesel hareketini izlemekte olan kırıxık gözlerini izleriz.

Topaçların dönerken çıkarttıkları ritmik sesi duyarız

Koper Bey gözlerini kapar. [fade to black]

SAHNE 24

Karanlık

Görüntü kararır. Sadece sesleri duymaktayızdır.

Koper Bey'in sakince burnundan verdiği nefesleri duymaktayızdır. Topaçların dönerken çıkarttıkları ritmik sesi duyarız. Odayı dolduran nefes ve topaç sesi daha derinlerden gelen minimal seslerden ve tekrarlardan oluşan bir müzik oluşturmuştur. Mantra gibi.. Yürüyen bir çift ayak sesi duyarız. Nefes nefese kalmış birinin sesi duyulur. Nefes ve adım sesleri gitgide yaklaşmaktadır. Kapının açıldığını, ve çanların sesini duyarız. Koper Bey nefesini derince verir. Topaın çıkarttığı ses yavaşlar. Derinden gelen müzik yavaşça hafifler. İçeriye giren yaklaşan ayak seslerini duyarız.

SAHNE 25

GÜN, İÇ - Kırıkkanat Antika Dükkanı

Koper Bey'in kırıxık yüzünü görürüz. Gözlerini açar. Tam karşısında Leyla durmaktadır. Koper Bey'in onun için hazırladığı albümü göğsüne bastırmaktadır. **Leyla'nın kıyafetleri antikacı dükkanına zıtlık oluşturan bir parlaklık ve renktedir.** Leyla albümü Koper Bey'e uzatır. Koper Bey albümü kucağına koyar. Süheyla'nın son resminin olduğu sayfayı açar. Fotoğrafi okşayan titrek parmağını görürüz. Leyla'nın merakla albüm sayfalarına bakmak üzere kafasını eğişini görürüz. (Leyla POV) Leyla albümde kendi ölüm ilanı ile karşılaşır. Heyecan ile albüme yaklaşır... (Süheyla'nın son anının fotoğrafı ve ölüm ilanında kendi imgesini görmektedir). Leyla donakalır. Albümü Koper Bey'in elinden nazikçe alır. Sayfaları çevirir. **Leyla'nın dış görünüşünde değışiklikler olmaktadır.** Koper Bey kızı izlemektedir. **Kırmızımsı turuncu eteğı ve bluzu bej rengi olana kadar solar.** Leyla albümün sayfalarını çevirir. **Kırmızı yuvarlak yanakları pembe, bembeyaz yüzü ten rengine döner. Sayfaları çevirir. Belirgin çilleri kaybolur. Bukleli saçları düzleşir.** Leyla yeni uyanıyormuşcasına gözlerini kırıştırır. İfadesiz yüzüne bir gülümseme yayılır.

Nefesini verir. Kızın nefes alış verişini duvarız.

(Leyla POV) Kucağındaki albümün sayfalarını çevirir. Polaroid her fotoğrafında kendi imgesini görmektedir.

SAHNE 26**GÜN, DIŞ- Kırıkkanat Antika Dükkanın Sokağı**

Omzuna asmış olduğu bez torbada fotoğraf albümünü görebildiğimiz Leyla antikacı dükkanının kapısının eşiğinden dışarısını seyretmektedir. Eşikte bir ileri bir geriye doğru sallanır ve sokağa doğru aksak korkak bir adım atar. Kapıyı ardından kapatır

Adımı ile bir enstrumental bir müzik devreye girer.

Koper Bey kapanan dükkan kapısının ardından Leyla'yı izlemektedir. Sokaktaki renkler ile Leyla'nın renkleri birbirine benzemektedir. Leyla'nın yürüyüşünü Koper Bey'in kapısının camına yansımından izleriz. Leyla yokuş aşağıya sokakta yürüdükçe aksak hareketleri kaybolur. Yürüyüşü minik bir dansa dönüşür.

4. SENARYOYU GÖRSELLEŞTİRMEK ÜZERİNE

A. MEKANLAR VE ATMOSFER YARATMAK ÜZERİNE GÖRSEL İPUÇLARI

Leyla'nın Evi: Arnavutköy

Leyla'nın evi, “bubble” sandalyesi ve aynalı duvarı dışında izleyiciye yaşantısı hakkında fazla ipucu vermeyen bir yer. Gündelik yaşantısına dair eşyalar yerine fotoğrafları, çeşitli fotoğraf makineleri (eski, yeni, polaroid makinesi gibi) aynaları, fotoğraf albümleri, kendini gerçeklikten izole edebildiği bubble sandalyesi, battaniyesi, keçeden halısı, çiçekleri, kedisi ve yüzlerce fotoğrafının bulunduğu bir mekan. Karakterin kendisi, kıyafetleri, beden dili gibi mekanı da olabildiğine stilize ve gerçek dışı olarak tasarlanması planlanıyor.

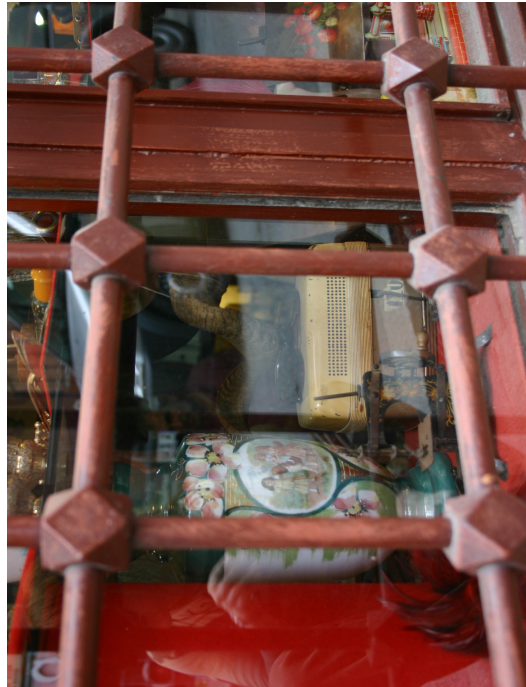
Leyla'nın Dünyasından İpuçları

Leyla'nın rüküş aynası

Koper Bey'in Antikacı Dükkanı: Antikacı Tombak: Çukurcuma

Koper Bey'in antikacı dükkanı farklı dünyaların ve zamanların kesişme yeridir. Objelerin ait oldukları gerçeklik ve zaman dilimi, dükkanın ait olduğu zaman ile çelişirken bu ikilem içinde olan Koper Bey'in arada kalmışlığını da temsil eder. Dükkana giren güneş ışığının mekandaki tozları görünür kıldığı sihirli bir yer olarak tasarlanması planlanmaktadır.

Koper Bey'in Dünyasından İpuçları:

Topaçları ve çizim aleti

Topaçları

1. Ziyaretçi Müge'nin mavi vazosu

2. Ziyaretçi'nin Bastonluğu

Kurnacı: Gültekin Antik: Ortaköy

Hem çöp sanılabilecek paslı demirlerin ve hurdaların, hem de mermer işçiliğinin öne çıkan örneklerinin bulunduğu kurnacı mekanı, Hurdacı Tacettin Efendinin temsil ettiği yarı gerçek yarı hayalimsi dünyaya uygun olabilecek bir yer.

Mezarlık: Bülbürderesi Mezarlığı:  sk dar

Fotoğrafların yerleştirilmiş olduğu mezar taşları bulunması nedeni ile Bülbürderesi Mezarlığı Türkiyede az rastlanan bir örnektir. Bu tip bir mezarlık seçiminin film için önemi, fotoğraf ve ölümün paralelliğini, özel alan ve kamusal alan arasındaki belirsizliği en çarpıcı şekilde vurgulayan bir mekan olmasından kaynaklanmaktadır.

Süheyla'nın evi: Nişantaşı

Süheyla'nın sahnesi filmin zamansal kurgusunda geçmiş bir noktaya düşmektedir.

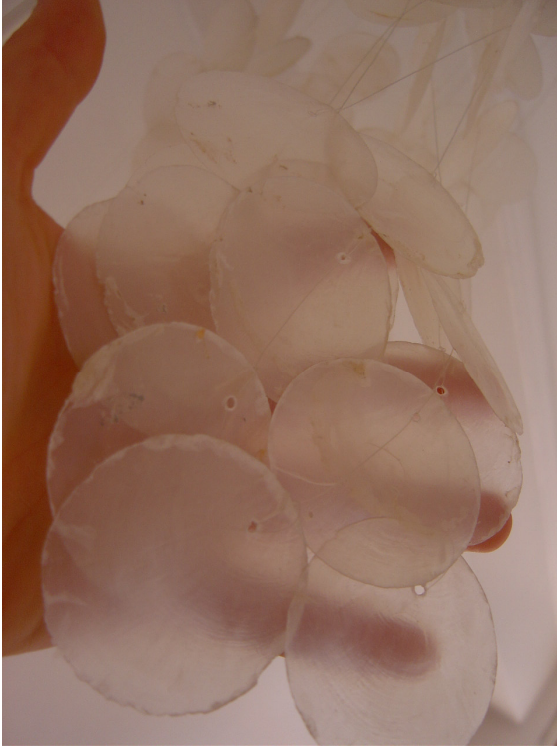
Süheyla'nın mekanı bir "flahback" sahnesi olduğu için geçmiş bir zamana ait ipuçları içeren bir mekan ve objeler seçilmiştir.

Süheyla'nın dünyasına dair

1900'lerden kalan antika fotoğraf albümünü e-bay açık arttırma sitesinden bulunmuştur.

Süheyla'nın sıkırtı süsü

Koper'in Süheyla'nın fotoğrafını koyduğu sedef çerçevesi

B. KOSTÜMLER

LEYLA'YI GÖRSELLEŞTİRMEK ÜZERİNE: İPLERİ OLMAYAN KUKLA

Leyla'nın görüntüsü filmin son sahnesine kadar bir kuklayı andırmalı! Doygun renkler. Normalden fazla kırmızı yanaklar, turuncu saçlar, stilize kıyafetler gibi... Harlequin veya Marionette / Doll imgesi baz alınabilir.

Makyaj

Yuvarlak kırmızı yanaklar. Takma uzun parça parça kirpikler... Kalemli çekik gözler. Belki çiller yada göz kenarlarına konulmuş noktalar

Saç: Bakır-turuncu renginde, iki örgüden oluşan, çiçek tokalar tutturulmuş...

Beden olarak kostüm

Bir kuklaymışçasına aksak hareket eden bir bedendili. Sanki ipler bedeni canlı tutuyor ve hareketi sağlıyormuşçasına tutuk hareketler, asılı bir beden imgesi olmalı.. İfadesiz bir yüz

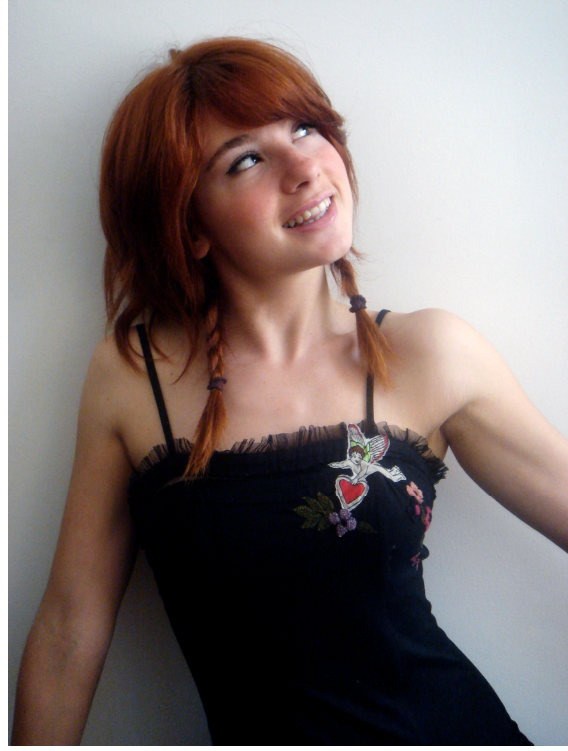
Kostüm

Film boyunca aynı tarzda bele oturan balon elbiseler giyecek. Elbiselerin renkleri sahnedeki atmosfere göre kızın duygularını anlatma görevi taşıyacaklar. Elbiseleri renkli veya dokulu

çoraplar ve her aynı tarz balerina ayakkabılar tamamlayacaktır. Aşağıda kullanılacak kostümleri bulabilirsiniz.

Film boyunca elbiselerin içine yuvarlak yakalı beyaz tipik kukla gömleği giyecek.

Ayakkabıları

Son sahne: Leyla'nın kıyafetinin ve dış görünüşünün renkleri solacak

KAYIP SEVGİLİ SÜHEYLA

Süheyla'nın kıyafetleri orjinal dönem kıyafetleri satan Pied de Poule adlı dükkandan kiralanmıştır.

Ölüm ilanı fotoğrafı çekimleri için kiralanınan kostüm 1950'lere ait mavi bir sabahlıktır.

Ölüm ilanı fotoğrafı için kullanılan elbise

Süheyla'nın ölüm sahnesinde kullanılacak kostümü ise dantelli ipek 1940'ların bir elbisesidir.

ANTİKACI KOPER BEY'İN GENÇLİĞİ

Koper Bey'in gençliği görselleştirilirken, Humphrey Bogart imajı baz alınmıştır. Pırıl pırıl jilet gibi koyu renk bir takım elbise, ince siyah bir kıyafat, f  r şapka, dudağın üzerinde bırakılmış ince bir bıyık ve taranmış j  leli sa  lar...

Koper Bey'in gençliğini oynayan Efe Can Erdal'ın kıyafetleri Gardrope kostüm dükkanından kiralanmıştır.

C FOTOĞRAF PRODÜKSİYONU

Filmde kullanılan fotoğraflar, öykünün ana taşıyıcılarından biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Film boyunca çeşitli fotoğraf teknolojilerine ait, farklı nitelikte fotoğraflar görürüz. Film öyküsünü fotoğraflar aracılığı ile anlatmaktadır. Fotoğrafların üretilme ve hazırlanma süreci yedi aşamada gerçekleşmiştir.

a. Hazır fotoğrafların satın alınması

Öyküde, sahipsiz aile aile fotoğraflarının, sokağa düşmesi sonrasında yeniden değer kazanmasına neden olan antikacılık sistemini temsil ediyor olması nedeni ile bu fotoğrafların eskicilerden toplanmasının iyi bir karar olabileceğini düşündüm. Bu nedenle filmde hurdacı'nın antika dükkanına getirdiği, Koper Bey'in ayıklayıp sınıflandırıp değer biçtiği fotoğraflar bu sistemin izdüşümü olan Ankara ve İstanbul'daki antikacı, bit pazarı, sahaf ve eskicilerden toplanmıştır.

b. Replikaların çekimi

Filmde Leyla karakterinin fotoğraflarına bakarken, dünyasındaki herkezen, (hatta izleyicilerden) farklı bir deneyim yaşadığını anlatmak için sıklıkla POV plan kullanılmıştır. Leyla'nın kendi fotoğraflarına bakıp başkalarını gördüğünün ilk defa seyirciye anlatıldığı sahnede Leyla'nın bir ipe kendi renkli fotoğraflarını mandalladığını görürüz. Her birinde farklı bir poz içinde Leyla fotoğraflarını incelemektedir. Leyla'nın bakış açısına geçtiğimizde ise, Leyla'nın pozunu aynalayan başka insanlar (siyah beyaz, eski fotoğraflar) gördüğüne şahit oluruz. Leyla kendi yerine başkalarını görmektedir.

Bu sahnenin gerçekleştirilmesi için Leyla karakterini oynayacak Begüm Güroğlu ile bir fotoğraf çekimi gerçekleştirilmiştir. Çekimde tipik ve belirgin pozlara bürünmüş insanların eski stüdyo fotoğrafları baz alınmıştır. Fotoğraftaki kıyafetler, duruş/ poz ve ışık taklit edilmiştir. Arkaplan ise hep aynı tutularak, pozun öne çıkması sağlanmaya çalışılmıştır. Taklit edilerek çekim sırasında kullanılmak üzere hazırlanan fotoğraflardan bazıları aşağıdaki gibidir.

Leyla POV

Fotoğrafın orijinali

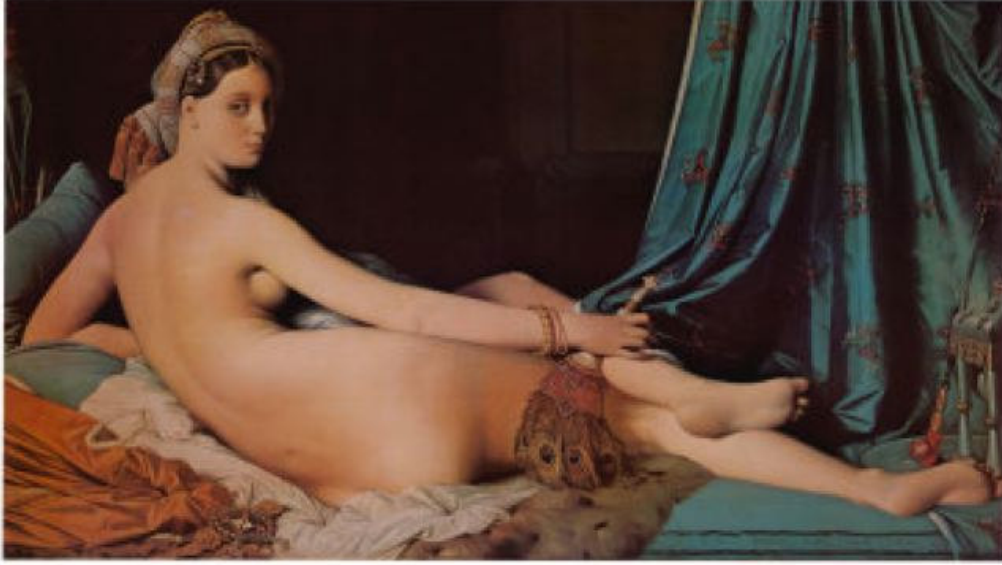
c. Süheyla / Leyla çiftlemeleri

Öykü'nün ilerlemesini sağlayan nokta, Leyla'nın sürekli kendi yerine gördüğü kişilerden birini tanıyan başka bir karakterin varlığıdır. Leyla'nın yaşadığı durumu keşvederek Leyla'nın bakış açısından görebilen Koper Bey, Leyla'nın kendi yerine gördüğü diğer insanlardan birini yakından tanımaktadır. Tanıdığı kişi ise; kayıp sevgilisi Süheyla'dır. Süheyla'nın fotoğrafı sayesinde iki karakter arasında bir ortaklık oluşur. Bir nevi Leyla kendini aramakta, Koper Bey ise Leyla'da Süheyla'yı aramaktadır. Film boyunca Süheyla ve Leyla'nın benzerliği fotoğraflar aracılığı ile kurulmaktadır. Bu nedenle Süheyla ve Leyla karakterlerini oynayacak oyuncular ile bir fotoğraf çekimi gerçekleştirilmiştir.

Leyla filmin en sonunda Süheyla'nın fotoğrafları ve albümü sayesinde kendi imgesi ile karşılaşabilir. Leyla her zamankinin aksine (kendi imgelerinde Süheyla'yı görmek yerine) Süheyla'nın imgelerinde kendini görür. Bu nedenle Süheyla'nın çekilen her pozu, Leyla karakteri ile tekrar çekilmiştir.

Süheyla'nın ölüm ilanı

Süheyla'nın mezarlıkta gördüğümüz ölüm ilanından, fotoğrafın orijinaline geçilir.
Bu fotoğraflar için Ingres'in Odelisque tablosu baz alınmıştır.

Süheyla'nın ölüm ilanı.

Leyla POV

Süheyla'nın ölüm ilanında kullanılan fotoğrafın orijinali

Leyla POV

Leyla'nın polaroid fotoğrafında Süheyla'nın imgesi

Leyla sürekli polaroid fotoğraflarını çekip, başka insanların imgeleri ile karşılaşmaktadır. Karıştığı kişilerden biri ise; Süheyla'dır. Leyla'nın çektiği polaroid fotoğrafta Süheyla'nın imgesini gördüğü sahnede kullanılacak fotoğraflar aşağıdaki gibidir.

d. Süheyla'nın mezar taşı

Bülbürderesi mezarlığı, mezar taşlarındaki anonim fotoğraflar arasında geziniriz. Görüntüsünü seçemediğimiz eski bir fotoğraf, kırık bir fotoğraf, kahkaha atan bir kadın, pala bıyıklı bir adam, hüznle uzaklara omzunun üzerinden bakan genç bir kız, yakışıklı bir jön, birbirine sarılmış bir çift... Anlatılmamış hikayeler ile dolu tanımadığımız insanların fotoğrafları... Kamera mezar taşlarından bir tanesini seçer, bir kadının fotoğrafına yaklaşır, yaklaşır... tekrar uzaklaştığımızda ise fotoğrafın mezar taşına taşınmadan önceki yerinde buluruz: bir fotoğraf albümünde. Fotoğraftaki kadın Süheyla'dır. Süheyla'nın fotoğrafından Koper'in hikayesini izlemeye başlarız.

Mezar taşından albüme geçişin yapılabilmesi için önce Süheyla'yı oynayan oyuncu Miray Kuzucu ile stüdyoda bir fotoğraf çekimi gerçekleştirildi. Seçilen fotoğraf üzerinde çalışılarak bir kopya albüm için fotoğraf kağıdına basılırken, bir kopya ise porselene bastırılarak mezar taşı için hazırlandı. Aşağıda mezar taşına uygulanmış halini bulabilirsiniz.

Sahne için çekilen fotoğraf

Albüm için hazırlanan

Mezar taşına bastırılan

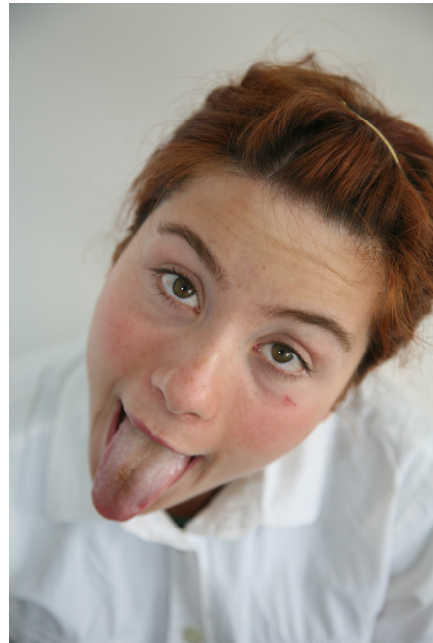
Mezar taşına uygulama

e. Polaroidlerin hazırlanması

Leyla hikayede sürekli kendi polaroid fotoğraflarını çekmektedir. Leyla'nın POV çekimlerinde baktığı fotoğraflarda kendi yerine başka insanların fotoğraflarını görürüz. Bu fotoğrafların üretilmesi için bir çok farklı yaş, cinsiyet ve pozda insanların fotoğrafları çekilmiştir. Belli bir eleme sürecinden sonra seçilen fotoğraflar için Leyla karakterini

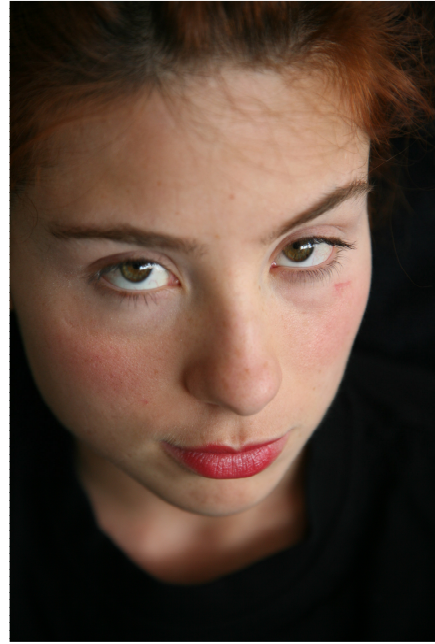
oynayacak oyuncu ile bu fotoğrafların taklit edildiği bir çekim gerçekleştirilmiştir. Bu fotoğraflar'ın bazıları polaraoid fotoğraf makinesi ile çekilmiş, bazıları ise digital olarak çekilerek polaroid formatına sokulmuştur. Aşağıda bir kaç örneğini bulabilirsiniz

Filmde kullanılacak diğ er polaroid fotoğraflardan örnekler:

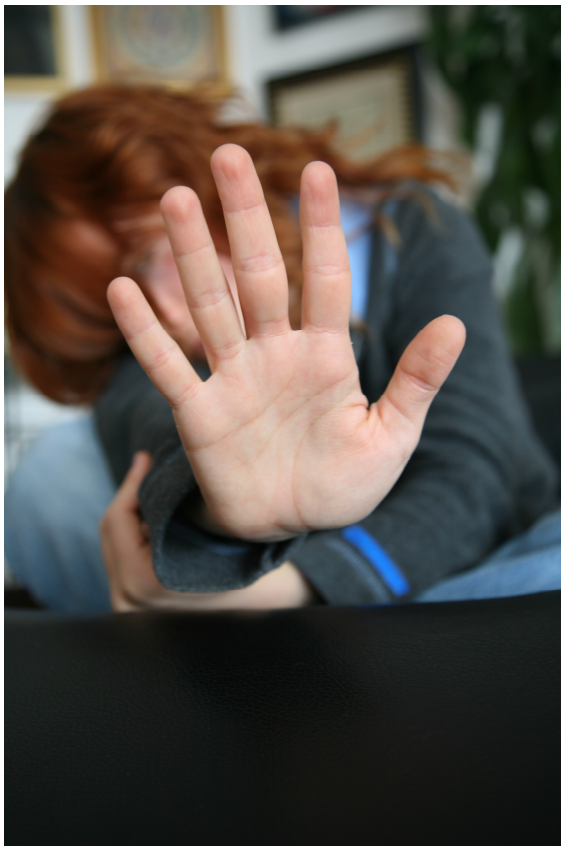

f. Aynalı duvarda takip ettiğimiz hikayeye dair fotoğrafların hazırlanması

Aynalı duvarda rastladığımız çerçevelerde Leyla'nın fotoğraflardan kaçıyor olduğunu takip ederiz. Yüzünü git gide daha fazla elleri ile kapatmış olduğunu görürüz. Fotoğraflarda Leyla'yı daha az seçebilmekteyizdir. En sonunda bir aynaya ulaşırız. Aynanın etrafı aynalar ile doldurulmuş fotoğraf çerçeveleri ile doludur. Aşağıda Leyla'nın son dönemlerinde kameradan kaçan fotoğraflarından örnekleri bulabilirsiniz.

g. Leyla'nın duvarının hazırlanması

David Hockney'in aşağıdaki tablosu örnek olarak, Leyla'nın içinde bulunduğu ruh hali mekanına da taşınmaya çalıştık. Leyla karakteri gerçeklik ile arasına mesafe koyan, gerçekliği farklı bir boyutta yaşamayı seçen biri. Leyla'nın kukla vari gerçek dışı yanını daha da vurgulamak için, mekanını bazı sahneler için iki boyuta indirgeme yoluna gittik. 4 köşesi olan mekanının bir duvarını/fasatını baz aldık. Duvarın yaklaşık 100 fotoğrafı çekildi. Çekilen karelerden/parçalardan duvarın bütünü açılarında oynalamar olarak tekrar tasarlandı. A3 fotoğraf kağıtlarına bastırılan fotoğraflar, tasarıma bağlı kalınarak baz alınan duvarın karşısına yapıştırıldı. Fotoğraflarını çektiğimiz duvarın replikası, kendi karşısındaki duvara uygulanmış oldu. Gerçek duvar ile replika duvarlar birbirini aynaladı. Leyla replika duvarın önünde durduğunda bir çizgi filmdeymişcesine yabancılaşmış bir mekan ile çervelenmiş hissi yaratmasını arzu ettik.

Duvarın taslak çalışması ve uygulanmış halinin fotoğraflarını aşağıda bulabilirsiniz...

Duvar tasarımı taslağı

Taslağın uygulanmış hali

Leyla ve duvarı

5. SENARYOYU GERÇEKLEŞTİRMEK ÜZERE

A EKİP

Tez Danışmanı: Nurşen Bakır

Danışmanlar: Feride Çiçekoğlu
 Oğuz Yenen
 Barış Ulus

Oyuncular:

Koper Kırıkkanat: Zafer Diper
Leyla Çiftçikmaz: Begüm Güroğlu
Süheyla: Miray Kuzucu
Tacettin Efendi: Beyti Engin
Koper Bey'in Gençliği Efe Can Erdal
1. Ziyaretçi Reyhan Çelebi
2. Ziyaretçi: Ömer Azak
Kurnacıdaki antikacı amca Mehmet Bey
Hurdacı Kadir

Senaryo: Pelin Aytemiz

Yönetmen: Pelin Aytemiz

Görüntü Yönetmeni: Barış Özbiçer

Kamera Operatörü: Charlie Wupperman

EK Kamera Operatörü: Emre Tanyıldız

1. Kamera Asistanı: Alp Korfalı

2. Kamera Asistanı: Hakan Tezer

Işık: Mehmet Toz

Işık Asistanı: Mert Toz

Set: Erdem Çiftçi

Prodüksyon:

Gözde Koyuncu
Tuğçe Yıldırım
Sinan Mortan
Tolga Erçer
Oya Aytimur
Berrak Çolak
Murat Alat

Duvar Tasarımı:

Ömür Kökeş

Kurgu:

Ömer Özyılmaz

Kurgu Asistani:

Gülşah Köse

Makyaj:

Ceren Kuşkapan

Fotoğraflar:

Dilek Altan

Set Fotoğrafları:

Dilek Altan
Adil Kavukçu

Dolly Ulaşım:

Mustfa Poyraz

Ulaşım:

Ahmet Eyin

Kamera Malzemeleri:

Ken Movie

Işık Malzemeleri:

Hundez

Mini skater:

Orion

Dolly:

Set Pozitif

Set Malzemeleri:

Set Pozitif

Film:

Kodak

Film Banyo:

Sinefekt

Telecine:

1000 Volt

B. ÇEKİM TAKVİMİ

Aşağıda bulabileceğiniz takvim, çekim döneminde değişikliklere uğramıştır. Planlananın aksine 9. Çekim günü takip eden Pazar yerine iki hafta sonra gerçekleştirilmiştir. Kurgu sürecinden sonra ise ek bir çekim günü daha planlanarak 10. Çekim günü gerçekleştirilmiştir.

	15 PZT 21	16 SALI 22	17 CARŞ 23	18 PERŞ 24	19 CUMA 25	20 CUMARTESİ 26	21 PAZAR 27
	5 28 12	6 29 13	7 30 14	8 31 15	9 16	10 17	11 18
	4 26	5 27	6 28	7 29	1 8 30	2 9	3 10
	11 2	12 3	13 4	14 5	15 6	16 7	Koper +Tacettin 17
	Süheyla 18	Mezarlık 19	Tacettin sokak+ Kurnacı	Leyla evde 21	Leyla + ayna 22	Bubble dışarda 23	Koper + Leyla 24
	25 23	26 24	27 25	28 26	post pro deneme 27	30 26	Ziyaretçiler 1
	Arnavutköy	Çukurcuma	Üsküdar	Dış mekan	Nişantaşı	Ortaköy	
	7	8	9	10	11	12	foto cekimi 6 13

ÇEKİM PROGRAMI

DAY 1

Antikacı Tombak: Çukurcuma

Zafer Dıper

Beyti Engin

İpek Banu Kılar

Ömer Azak

Sahne 9a (Koper masasında çizer , Tacettin gelir)

Sahne 12 (Müge gelir)

Sahne 15 (Ömer gelir)

Sahne 17a (Çift Koper)

DAY 2

Süheyla ev: Nişantaşı

Miray Kuzucu

Efe Can Erdal

Sahne 4 (Koper albüme foto yerleştirir)

Sahne 5 (Süheyla Ölür- Süheyla)

Sahne 21 (Süheyla Ölür- Koper)

DAY 3

Bülbürderesi Mezarlığı: Üsküdar

8-10 siyah giyinmiş insan

Sahne 3 (mezar taşları)

DAY 4

Kurnacı: Ortaköy

Beyti Engin

Sahne 1 (Beytinin sokakta arabasını iter, çöp ayırır)

Sahne 2 (teslimat yapar)

Sahne 17b (İnsert görüntüler)

DAY 5

Sokaklar

Anonim hurdacılar

Sahne 1 (belgesel görüntüleri)

Sahne 17b (insert görüntüler)

Sahne 19 (bubble için kalabalık)

DAY 6

Leyla'nın evi: Arnavutköy

Begüm Güroğlu

Sahne 6 (Aynalı duvar)

Sahne 7 (Bubble da Polo foto ceker)

Sahne 8 (Bubble da foto bakar)

Sahne 10 (Keçe halı üzerinde foto bakar)

Sahne 11 (Foto çeker, Suheyla ile karşılaşır, yazar)

Sahne 13 (Dia ve duvar ve yazar)

Sahne 18 (Bubble dept'e geçiş)

Sahne 22 (boş duvar)

DAY 7

Bilgi Üniversitesi Stüdyo

Begüm Güroğlu

Sahne 19 (Green / Bubble kalabalıktan rahatsız)

DAY 8

Antikacı Tombak: Çukurcuma

Zafer Diper

Begüm Güroğlu

Sahne 14a (Fotoları ayırır)

Sahne 20a (Büyüteçli sahne)

Sahne 23a (Albümü hazırlar-bekler)

Sahne 25 (renkleri solar)

Sahne 26 (Koper elveda der)

DAY 9

Antikacı Tombak: Çukurcuma

Zafer Diper

Sahne 9b Macrolar (Masası ve çizim yapar)

Sahne 14b Macrolar (Fotoları ayırır)

Sahne 20b Macrolar (Büyüteçli sahne)

Sahne 23b Macrolar (Albümü hazırlar)

Sahne 23b Macrolar (Topaçlar)

Sahne 16 Vitrin dış mekan

Sahne 17b Macrolar (insert video art için)

6. ÇEKİM DENEYİMİ ÜZERİNE KISACA

Çekim Sürecinin Yarattığı Plan değişiklikleri

Birbirinden bağımsız bir çok parametrenin belli zaman dilimlerinde doğru yerde gerçekleşmesi ile oluşan film çekimlerinin, bir süre sonra herkezen bağımsız kendi ritm ve organik yapısını oluşturduğuna inanıyorum. Her ne kadar planlansa ve kontrol altında tutulmak için büyük efor sarfedilse de belli bir noktadan sonra film kendi bağımsız yolunu çizmekte. Bu noktada benim filmim de zaman zaman kendi kararlarını aldı...

-Yeni mekan

Çekim sürecinde yaşanan en radikal değişikliklerden biri sahne 19'da Leyla'nın rüya içine düştüğü dept sahnesinin mekanı ve sahnenin yapısı ile ilgili gerçekleşti. Sahnenin ilk halinde Leyla; rüyasında kendi mekanının tanımadığı insanlar ile dolup taşıdığını hayal edip, kendi özel alanının domine eden bu kalabalıktan çok rahatsız olur. Teknik olarak mekanın çok dar olması nedeni ile kalabalığın yeteri kadar görülemeyeceğine inandığımız için çekimlerden önce bu sahneyi stüdyoda yeşil önünde çekmeyi, daha sonra ise arka plana yerşeltirmek üzere kalabalık mekan plate'leri (taksim meydanı, trafik görüntüleri gibi) çekmek olarak planladık. Çekimin 5. gününde bu sahnenin niteliğinin değişmesi gerektiği hissi ile çalkalandık. Film yapısı gereği çok kalabalık ve obje dolu idi. Bu dept sahnesinin yalnız ve boş olması ve filme bir nefes aldırma görevi üstlenmesinin iyi olabileceği fikri ağır bastı. Bunun üzerine film için riskli bir hamle yapıp stüdyo çekimini iptal ederek yeni mekanlar düşünmeye ve bakmaya başladık. Köprüler ve Anıtlar Müdürlüğüne izin için yaptığımız başvuru yetişmemesine rağmen risk alıp hayran kaldığımız mekana gittik. Bekçilerin iyi niyeti sonucu çekim Valide Sultan Köprüsü Hasköy Ayağında, akşamüstü hayal ettiğimiz gibi gerçekleştirilebildi.

-Çekilemeyen sahneler ve alternatif çözümleri

- Sahne 12’de Müge karakterinin dükkanı ziyareti de yetiştiremediğimiz sahnelerden bir tanesi oldu. Ancak 3. Ziyaretçi olan titrek teyze için planladığımızdan çok daha fazla plan çektiğimiz ve için bu büyük bir problem teşkil etmedi. Müge yerine titrek teyze yer almış oldu. Film için büyük bir kayıp olduğuna inanmasam da Müge karakterinin olduğu sahneyi de yetiştirmeyi arzu ederdim.

- Mekanlar arasında bizi en çok zorlayan minik ve her an kırılabilir eşyalar ile tıka basa dolu antikacı mekanı idi. Mekanın darlığının dışında filmin büyük bir kısmı antikacıda geçmesine rağmen sadece 3 Pazar günü izin alabildiğim mekanda aynı zamanda vakit sınırlamamız da vardı. Bu neden ile planladığımızın aksine bazı sahnelerin çekiminin yetiştirilmesinde sorun yaşadık. Koper Bey’in kendine ait dünyasının tanıtıldığı ve hurdacı ile karşılaştıkları sahne 9’u mekanda çekemedik. Kurgu esnasında her iki sahnenin (hurdacı ile antikacının karşılaşması ve Koper Bey’in dünyasının tanıtılması) eksikliğinin filmde çok şey götüreceğine karar verdik. Bunun üzerine haftalar sonra ekibi tekrar toplayarak yeni bir çekim

günü ayarladık. Bu esnada antikacıdan izin almanın zor olacağı gerçeği ile sahnenin içeriğini biraz değiştirdik. Koper Bey'i antikacı mekanını içerisine sokmadan tanıtma çözümü mekandan izin almamızı sağladı. Koper Bey'in antikacı olduğunu ilk anda anlatmak ve her sabah yaptığı dükkanının itina ile açmasının onu ve dünyasını tanıtmaya yetebileceğine inandık. Sahne 9 da yaratmak istediğim Koper Bey'i tanıtma arzumu Antikacı dükkanını oyuncunun belli bir ritueli izleyerek açması ile gerçekleştirdik. Aynı şekilde aynı gün Koper Bey'i hurdacı Tacettin ile kapının önünde buluşturarak fotoğraf para değiş tokuş sahnesini çektik.

Çekim günün geri kalan kısmını ise hurdacının çöp toplama ve çöp arabası ile mekanları gezmesi, hurda deposunu ziyaretini çekmek ile değerlendirdik. Hurdacı Tacettin'in dünyasının zenginleştirmeye dair yeni mekan çalışmaları ise aşağıdaki gibidir.

Hurdacı Tacettin Efendi'nin Sokakları

Kağıthane

Kağıthane

Feriköy: Fonda Kilise ve Cami silueti

Fonda Feriköy Mezarlığı

Akatlar: Kağıt Deposu

Kağıt Toplayıcıların çöplerini kilo başına para karşılığı teslim ettikleri hurdacı deposu

8. EKLER

A. Script Breakdown Sheet örneği

CODE-BREAKDOWN SHEET		SCRIPT BREAKDOWN SHEETS		(DATE)
Day Ext - Yellow				
Night Ext - Green				
Day Int - White				
Night Int - Blue				
		Kendini Göremeyen Kız		25
production company		production title		breakdown page no
25		Leyla Kırkkanat'ta		int
scene no.		scene name		int / ext
		Leyla vitrindeki albümü görüp gelir, Koper Bey'le albümü incelerler.		d
description				day / night
				page count
CAST		STUNTS		EXTRAS
Leyla				POST PRO INFO
Koper Bey				Fix Kamera
				Mekanda kızdan başka kırmızı bir tonu kadrage sokmuyoruz.
				Boşunu çekiyoruz.
		EXTRAS/SILENT BITS		Telesine de hem kıyafeti hem de cildi sature ediyoruz.
				Glow bizi rahatlatır.
SPECIAL EFFECTS		PROPS		VEHICLE/ANIMALS
		Turuncu kadife albüm		
		Albümdeki resimler (sahne 23)		
		Leyla'nın ölüm ilanı		
WARDROBE		MAKE-UP/HAIR		SOUND EFFECTS/MUSIC
		*		Leyla'nın nefes alış veriş
Leyla'nın kostümleri		Leyla için takma kipri		
Kırmızı üst ve etek		Çiller, pembe yanaklar		
Bej üst ve etek		Eyelinler		
Koper Bey'in kostümü		Makyajsız, solgun bir yüz		
Kareli gömlek, süveter, yüzük				
SPECIAL EQUIPMENT		PRODUCTION NOTES		
				
		Antikacı dükkanının penceresinin tam karşı kaldırımına araba part etmemeli		

B. İzin yazısı örneği

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Emniyet Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.4.34.00.12.03.5/15858
KONU : Yüksek Lisans Film Projesi.

2006/2007

İlimiz İnönü Caddesi No:28 Kuştepe Şişli adresinde bulunan İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nezih ERDOĞAN tarafından Müdürlüğümüze hitaben verilen 13.06.2007 tarihli dilekçe ile Üniversiteleri Görsel İletişim Tasarımı Bölümü asistanlarından Pelin AYTEMİZ tarafından yüksek lisans bitirme tezi olarak hazırladığı film projesi çekimlerini 17-24-25 Haziran 2007 ve 1 Temmuz 2007 tarihlerinde Faik Paşa Yokuşu No:34/A Çukurcuma, 18 Haziran 2007 tarihinde Poyracık Sokak Köşe Palas No: 24 D.8 Topağacı, 20 Haziran 2007 tarihinde Dereboyu Cad. Ambarlıdere Sok. No.7 Ortaköy, 21-22 Haziran 2007 tarihinde Tekkeci Sok. 8/2 Hakgor Apt Arnavutköy adreslerinde yapacaklarından gerekli kolaylığın sağlanmasını belirterek izin talebiyle müracaatta bulunulmuştur.

Söz konusu yüksek lisans film projesi çekimlerini belirtilen tarihler arasında çekim yapılacak yer Polis Merkezine bilgi verilmek suretiyle, 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanunu gereğince **trafik düzenini bozmamak ve trafik güvenliğini aksatmamak**, 5326 Sayılı Kabahatler Kanununa göre de **çevreyi rahatsız etmemek kaydıyla** yapılması ve gerekli emniyet tedbirlerinin alınarak herhangi bir aksaklığa meydan verilmemesini;

Rica ederim.

Mustafa AKTAŞ
Emniyet Müdürü a.
Emniyet Müdür Yardımcısı
2.Sınıf Emniyet Müdürü

DAĞITIM :
Beyoğlu, Şişli ve Beşiktaş İlçe Em. Müd.lerine
Trafik Denetleme Şube Müdürlüğüne
Prof. Dr. Nezih ERDOĞAN'a

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

(A. H. imzalıdır)
AA

**T.C.
BEYOĞLU KAYMAKAMLIĞI
İlçe Emniyet Müdürlüğü**

SAYI : B.05.1.EGM.4.34.38.12.Ds.19
KONU: Çekim Talebi

13.06.2007

BEYOĞLU KAYMAKAMLIĞINA

İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof.Dr.Nezih ERDOĞAN 13.06.2007 tarihinde Kaymakamlığımıza müracaatta bulunarak, üniversitelerinin Görsel İletişim Tasarımı Bölümü asistanlarından Pelin AYTEMİZ'in Sinema Bölümü yüksek lisans bitirme tezi olarak hazırladığı film projesi için 17,21,24,25 Haziran ve 1 Temmuz 2007 tarihlerinde Tombak Antikacı Faik Paşa Yokuşu No:34/A Çukurcuma adresinde çekim yapılmak istenildiği belirtilerek izin talebinde bulunmuşlardır.

Söz konusu çekimin, sorumluluk kendilerinde olmak, güvenliklerini kendileri sağlamak, özel izne tabi yerlerden izin almak, yaya ve araç trafiğini aksatmamak ve çevreye rahatsızlık vermemek kaydıyla yapılması hususunu tensiplerinize arz ederim.

Tuğrul PEK
İlçe Emniyet Müdürü
3.Sınıf Emniyet Müdürü

OLUR
.../06/2007

M.Yıldırım RADOĞLU
Beyoğlu Kaymakamı

G.I.H.Memuru
Güv.Br.Amir V. Başkomiser
İlçe Emn.Md.Yrd.V.Emn.Amiri

Ş.DOĞAN
R.YEŞİL
S.KAYNAK

13/06/07
.../06
.../06

C. Bütçe taslağı örneği

"KENDİNİ GÖREMEYEN KIZ"

Pelin Aytemiz

BÜTÇE BİLGİLERİ

Ekte; 10 günlük çekim programına sahip proje ile ilgili detaylı harcanacaklar bütçesini bulabilirsiniz.

BÜTÇE öZETİ	
YAPIM EKİBİ	...
OYUNCULAR	...
ÇEKİM EKİP VE EKİPMAN	...
MEKAN-DEKOR	...
HAMMADDE	...
POSTPRODÜKSİYON	...
DİĞER	...
TOPLAM	...

YAPIM EKİBİ

Yönetmen	/
Yönetmen Asistanları	/
Yapımcı	/
Sanat Yönetmeni	/
Makyaj Ekibi-Kuaför	...

TEKNİK EKİP VE

MALZEME

KAMERA

Görüntü Yönetmeni	/	
Kamera Operatörü	/	
Kamera Ekibi	/	
Dolly Ekibi malzemesi		...
Kamera Malzemesi		...
Mini skater		...
SES		
Ses Ekibi		...
Ses Malzemesi		...
IŞIK		
Işık Ekibi		...
Işık Malzemesi		...
SET		
Set Ekibi		...
Set Malzemesi		...

OYUNCULAR		
Oyuncular	/	
Figüranlar	/	
El mankeni	/	

MEKAN/ DEKOR / KOSTÜM		
Mekan		...
Stüdyo	/	
Dekor		...
Kostüm		...

HAMMADDE	
35 mm film	...
Video Bantlar	...
Ses Bantları	...

POST PRODÜKSİYON	
FİLM	
Laboratuar İşlemleri	...
Telesine	/
VIDEO	
Montaj Offline	
Montaj Online	
Effects/Graphics &	
Compositing	
Aktarmalar	...
SES/ MÜZİK/ DUBLAJ	
Ses stüdyosu	/
Müzik	/
Dublajcılar	/
DİĞER	
Yemek	...
Yol	
Görünmeyen Giderler	...

.....

REFERANSLAR

- Aytemiz, Pelin. Thesis: “Spectral Images: Dispossessed Family Photographs Circulating in Antique Markets in Turkey” Department of Graphic Design, Bilkent University. Thesis supervisor: Assist. Prof. Dr. Asuman Suner.
- Barthes, Roland. *Camera Lucida: Reflections on Photography* trans. Richard Howard. London: Vintage, 2000.
- Batchen, Geoffrey. *Each Wild Idea: Writing, Photography, History*. Cambridge: MIT Press, 2002.
- ---. *Forget Me Not: Photography and Remembrance*. New York: Van Gogh Museum - Amsterdam and Princeton Architectural Press, 2004.
- Kuhn, Annette. *Family Secrets: Acts of Memory and Imagination*. 1995. London: Verso, 2002.
- Simpson, J.A and Weiner E.S.C. *The Oxford English Dictionary*. Second Ed't'on/ Vol V. 1989.
- Silverman, Kaja. 1996, *The Threshold of the Visible*. London: Routledge.
- Sontag, Susan. 1979. *On Photography* London: Penguin Books.